

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ВИШИ СУД У БЕОГРАДУ
ОДЕЉЕЊЕ ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ
Посл.бр. К-По₂ 10/2013

ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА

СА ГЛАВНОГ ПРЕТРЕСА ОДРЖАНОГ ДАНА 27.10.2015. ГОДИНЕ

К-По2.10/2013

**ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА СА ПРИПРЕМНОГ РОЧИШТА
ОДРЖАНОГ ДАНА 27.10.2015. ГОДИНЕ**

Данас је 27.10.2015. године. Главни претрес у предмету Вишег суда у Београду, одељење за ратне злочине К.По2.10/2013 против оптужених Гавриловић Павла и Козлина Рајка, због кривичног дела ратни злочин против цивилног становништва из чл. 142 ст. 1 КЗЈ у вези чл. 22 КЗЈ по оптужници Тужилаштва за ратне злочине Ктo.7/2013 од 04.11.2013. године.

Констатује се да су на главни претрес приступили:

**-заменик тужиоца за ратне злочине Миољуб Виторовић,
-оптужени Рајко Козлина,
-оптужени Павле Гавриловић,**

Бранилац оптуженог Гавриловић Павла - адвокат Ђуро Чепић, адвокат Иван Митровски.

Бранилац оптуженог Козлина Рајка, адвокат Ђуро Чепић.

Присутан приправник адвоката Ђуре Чепића Никола Ханжек.

Присутан тужилачки помоћник Новак Вучо.

Присутан пуномоћник оштећених адвокат Никола Чукановић.

Председник већа: Да ли су ту присутни преводиоци? У кабини.

Присутан преводилац за албански језик Гани Морина.

Преводилац за албански језик Гани Морина: Да госпођо судија, ту сам.

Адвокат Милан Петровић, Вама није отказано пуномоћје колико сам могла да видим у спису? Значи Ви ћете и даље бити бранилац окривљеног Гавриловић Павла?

Од сведока оштећених да констатујемо ко је приступио:

-Илими Гаши да ли је ту? Ми смо добили обавештење да због болести није у могућности да приступи на данашњи претрес. Добро.

-Арифe Гаши да ли је присутан? Бежим Гаши? Ђиле Гаши?

Дакле присутни сведоци:

-Арифe Гаши, Бежим Гаши и Ђиле Гаши.

Председник већа: Само да видимо ко је у публици то ме занима, могу да се јаве пошто не видим одавде. Не чујемо. Могу да изађу да се представе.

Марина Кљајић посматрач Фонда за хуманитарно право.

Председник већа: Марина Кљајић посматрач Фонда за хуманитарно право. Даље?

Анђелка Марковић посматрач суђења „Београдски центар за људска права“.

Председник већа: Можете да се удаљите.

Филип Аврамовић - Матична мрежа за истраживачко новинарство.

Председник већа: Добро.

Тамара Дузлевски тужилачки помоћник.

Председник већа: Тужилачки помоћник добро.

Милош Урошевић посматрач „Жене у црном“.

Председник већа: Наташа Кандић да ли је присутна? Ако јесте нека дође да се представи. Адвокат Петровић може у публици што да не? Што се тиче Наташе Кандић, ја позивам Наташу Кандић зато што имам саопштење. Наташа је предложена од стране браниоца окривљеног адвоката Ђуре Чепића на припремном рочишту да буде током овог поступка саслушана као сведок. Суд о том предлогу није одлучио. Донео је одлуку да ће о том доказном предлогу одлучити након саслушања сведока предложених у оптужници тако да Наташа Кандић обзиром да ће могуће предлог браниоца окривљеног бити усвојен, не може да присуствује саслушању сведока оштећених. Можете да обавестите Наташу Кандић дакле. Ко? Милан Петровић може како да не.

Констатује се да је накнадно у 09:50 приступио бранилац оптуженог Гавриловић Павла, адвокат Милан Петровић.

Председник већа: Да ли Наташа хоће да уђе да јој саопштим лично ако не, не може да присуствује данашњем претресу зато што је предложена да буде саслушана као сведок. Не чујемо. Можете да приђете? Нисмо чули. Неће да уђе? Шта можемо ми. Ми заиста не можемо да дозволимо да Наташа Кандић присуствује обзиром да је стављен предлог да иста буде саслушана као сведок. Изволите.

Адв. Иван Митровски: Обавезали сте ме на прошлом главном претресу да Вам предам отпусну листу за мог брањеника, ево то ћу да урадим сада.

Председник већа: За Гавриловић Павла.

Констатује се да бранилац оптуженог Гавриловић Павла адвокат Иван Митровски суду доставља отпусну листу Војна болница Ниш, одељење за интерне болести о разлозима и оправданој спречености оптуженог да присуствује главним претресима 25. и 28. 09. 2015. године и исти се здружује спису.

Констатује се да су испуњене процесне претпоставке за одржавање главног претреса.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се главни претрес **ОДРЖИ**.

Главни претрес је јаван.

Врши се аудио снимање тока главног претреса, препис тонског снимка биће саставни део записника о главном претресу.

Адв. Ђуро Чепић: Судија, само једна напомена. Мислим да колега није констатован у записнику а ту је присутан. Пуномоћник оштећених.

Председник већа: Јесте. Пратите пажљиво ток поступка браниоче.

Адв. Ђуро Чепић: Пратим, хоћу судија, него не могу да стигнем колико брзо Ваше ствари...

Председник већа: Хоћете да кажете да смо много брзи?

Адв. Ђуро Чепић: Не, напротив, ја то подржавам. Хоћу да кажем да сте у овом делу ефикасни, а сад ако буде било прилике да критикујем, ја ћу наравно критиковати.

Председник већа: Ваше право браниоче. Добро.

Од сведока присутни су Арифџа Гаши, Беким Гаши и Ђиле Гаши.

Можете да позовете сведока оштећену Арифџа Гаши.

Адв. Никола Чукановић: Судија, имам само молбу ако може прво Беким Гаши да сведочи.

Председник већа: Зашто?

Адв. Никола Чукановић: Па он је изразио жељу да посматра ток суђења у наставку па...

Председник већа: Позваћете сведока Бекима Гашија. Може. Шта је са сведоком? Други спрат.

Испитивање сведока-оштећеног БЕКИМА ГАШИ

Председник већа: Сведок Беким Гаши?

Сведок-оштећени Беким Гаши: Да, ја сам Беким Гаши.

Председник већа: Даћете нам Вашу личну карту или неки документ на основу кога можемо да извршимо Вашу идентификацију.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се у доказном поступку изведе доказ саслушањем сведока оштећеног Бекима Гашија.

Сведок-оштећени Беким Гаши, рођен дана 30.06.1973. године, у Призрену од оца Љатифа, идентитет утврђен увидом у личну карту издату од МУП МА.

Председник већа: Изволите Вашу личну карту.

Ви сте позвани на предлог Тужилаштва као сведок-оштећени да будете саслушани у овом кривичном поступку који се води против оптужених Гавриловић Павла и Козлина Рајка због дешавања у селу Трње 1999. године. Без обзира што Вас саслушавамо као оштећеног, сведока оштећеног, Ви сте дужни да говорите истину, давање лажног исказа представља кривично дело за које против Вас може бити вођен кривични поступак и поред тога што сте дужни да говорите истину не смете ништа прећутати од онога што Вам је познато о овом догађају. При томе упозоравам Вас да нисте дужни да одговарате на питања којима бисте себе или свог блиског сродника изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном прогону. Да ли се заклињете својом чашћу да ћете о свему што будете питани говорити само истину и да ништа од онога што Вам је познато нећете прећутати?

Сведок-оштећени Беким Гаши: Да.

Сведок опоменут, упозорен, у смислу чл. 95 ст. 1 и 2 ЗКП-а након положене заклетве у смислу чл. 96 ЗКП-а изјави:

Председник већа: Ви сте дали Ваш исказ пред тужиоцем, замеником тужиоца за ратне злочине дана 08.10.2013. године. Да ли остајете при том исказу? Да ли имате нешто у односу на тај исказ да измените или да додате?

Сведок-оштећени Беким Гаши: Немам ништа.

Председник већа: Добро. Само да питам. Пошто Чукановићу Ви немате слушалице јел тако? Имате. Добро. Остали сви имају је ли тако? Је ли функционише све?

Адв. Ђуро Чепић: Ако ми дозволите, само једном речју. Час чујемо на слушалицама, час чујемо у судници па не знам. Нама је много конфорније наравно кад чујемо у судници ако ће остати тај начин емитовања сигнала. Јер ми чујемо преводиоца.

Председник већа: Чујете?

Адв. Ђуро Чепић: Да, да.

Председник већа: Па добро. Како вам је лакше. Имате и слушалице ако се добро чује у судници, ми смо обезбедили да...

Адв. Ђуро Чепић: Не, није спорно. Него ово је битно да не морамо да користимо слушалице тако да је ОК.

Председник већа: Добро. Беким, ево пред овим већем, пред свима присутнима, окривљенима, њиховим браниоцима можете детаљно да се изјасните све оно чега се сећате, а шта се дешавало тог 25. марта 1999. године, у селу Трње. Изволите.

Сведок-оштећени Беким Гаши: 25. марта 1999. године, то ће бити никада незаборављен дан у мом животу. Тога дана 25. марта када су почели НАТО напади на Србе ја сам био у својој кући заједно са мојом мајком и са сестрама Љуљета, Селњета, Љумтурија, и Бљерта. То вече ја уопште нисам заспао, заједно са старијом сестром Љуљетом. Ми смо цело вече слушали телевизију и с времена на време смо изашли шта се то догађа вани. И негде око ранијих часова ујутру не сећам се тачно колико је било сати, могу да кажем да је било између 04 и 05 ујутро, старија сестра Љуљета изашла је да узме дрва да бисмо могли заложити ватру јер је био март месец и било је хладно. Ушла је унутра али није приметила ништа вани. Након кратког времена чули смо неку буку на улици, изашао сам, погледао и приметио сам да смо били опкољени, да нас је војска опколила. То је била редовна војска али ту је било и полицајаца. Тог тренутка нисам знао шта да радим. Брзо сам ушао унутра и пробудио сам мајку и остале сестре које су спавале још. Оне су устале и почеле су да вичу како бисмо се удаљили што пре отуд с обзиром да сам ја био једини мушкарац у то време кући. Нисам се ја сложио са тиме. Рекао сам где год будемо ишли ми ћемо ићи заједно. Оне су се супротставиле, „не треба да останемо ту него ајде да напустимо кућу“ и „хоћемо да идемо у кућу нашег стрица“. А наш стриц се зове Мусли. Након извесног времена чули смо пуцањ и погођено је једно лице из села које је пошло да узме храну да нахрани своју стоку. Он се звао Маљић Воци. Ми смо мислили да је он убијен али је био тешко рањен. И кад смо приметили да је погођен Малић онда су сви почели да беже од својих кућа. Ја на инсистирање моје мајке и сестара изашао сам ван куће, али сам се вратио још једном јер нисам смео да их остављам да оне буду саме. Али на њено инсистирање и инсистирање сестара кроз прозор сам изашао у другом делу куће, а мајка са сестрама дакле, са четири моје сестре отишла је у кућу нашег стрица Муслија. Чим сам изашао ја на улицу погођена је противавионским оружјем кућа нашег стрица Бајрама и у том тренутку војска је почела да силази доле на село. И то великом брзином. Ја нисам имао никакве могућности да се удаљим, односно да бежим. Ушао сам у кућу стрица Бајрама која је била без крова јер је падала граната на кров те куће. А у том дворишту су биле две куће, у једној су били мушкарци, а у другој су биле жене и деца. Није прошло много времена, двориште је било препуно војника који су почели да подметну ватру и запалили ону шталу где је била стока и неколико трактора, где је било на њима и неколико гардеробе и ствари избеглица који су били тог тренутка ту. У кући где смо били тог тренутка било је око 11 лица, то сам гледао кроз ролетне када се приближио један војник и питао је на српском језику, колико се сећам те речи и рекао је колико се сећам „бацај бомбу“. И тог тренутка бачена је једна бомба у ходнику и цела кућа је била пуна дима. Врата од собе су разваљена била од те експлозије и на срећу ми смо се ту извукли живи и војска је прешла у другу кућу. И кундаком пушке су поломили

прозоре и тог тренутка су рањена три лица а двојица од њих од рана које су задобили Шемсије Гаши која је имала отприлике 50 година и Вотим Гаши 7 година они су добили велике ране и након кратког времена су издахнули, умрли. А трећи члан који је био ту погођен односно рањен, имао је само 9 година. Војска је изашла потом иза куће и ту је била породица стрица Нухија који су пошли да побегну у правцу реке. Они су почели да пуцају на њих, ту је било убијених и деце и старијих и било је још једна жена која је била у 9-ом месецу трудноће. Сви су убијени. После тога од страха када сам видео шта се догодило, нисам имао где да се склањам јер све је било изгорело ту у околини. Попео сам се на кров куће који је био већ скоро падао од гранате разрушен скоро цео. Не знам ни данас како сам ту снагу прикупио да би могао да се попнем горе. Помагао сам још тројици мојих рођака ближих и помогао сам им да се попну горе на тај кров. Ту смо пузећи почели да се крећемо по том крову и видео сам да у кући нашег стрица Муслија, били су сви убијени и то усред дворишта. Ја сам још једном сишао доле и дошао је један дечак који је био ту као гост, он се зове Неџад Битићи и питао сам га где су мајка и моја сестра. Он ми је рекао – „сви су убијени“. Само је Исмет рањен, Фисник, десетогодишњи дечак и за моју мајку Фјуре рекао ми је да је она рањена и тражила је мало воде, али има велике ране и не можемо јој дати воду. Након кратког времена и моја мајка је умрла. Онда, поново сам се попео на кров те куће и ту сам остао до увече. Увече сишли смо и покушали смо што пре да побегнемо заједно са онима другима који су се извукли живи. И хтели смо да идемо у село Лешане где су ту живели и Албанци и Срби. Ја сам са једним мојим рођаком који се зове Хакија, изашли смо из куће где смо били тог тренутка и пошли смо у Муслијевој кући где је била убијена моја мајка и моје сестре. Мој рођак био је на улици и имао је једну цигарету запаљену, пушио је ту цигарету и у мраку не знам да ли су то били војници или су били полицајци, не сећам се тачно, јер био је мрак и Хакија је викао на српском језику – „молим те, не пуцај“. Он је говорио лепо српски језик и замолио је да га не упуцају. Они су пуцали и убили га. Ја сам поново побегао и поново сам се попео на кров куће и ту сам остао.

Молим вас, да ли је могуће само мало воде да ми дате?

Председник већа: Може воде, донесите. Уколико се сведок не осећа добро, може да седне. Да ли хоћете да седнете или ћете да наставите да дајете Ваш исказ?

Сведок-оштећени Беким Гаши: Не, не, добро је.

Ту смо провели ноћ на крову те куће и ујутру, дакле 26. марта, сви они који су били живи и остали затворени у тим кућама, они су побегли од села, а ја сам још остао на крову те куће са двојицом мојих рођака, Мурат Гаши и Шкензим Гаши. Дакле, 26. марта моји стриц који је ту био, Бајрам, хтео је да иде у двориште где су били убијени, око петнаестак лица. И како је изашао на улицу, видео сам то са тог крова, ухватила га је војска. Он је хтео да затвори врата, да не дозволи да неко уђе, они су почели да вичу и питали га, „шта хоћеш сада“ и питали га, „да ли имаш ти неки новац?“. Видели су једно возило у дворишту и тражили су кључеве. Он је викао да нема кључева, а они су рекли, „хајде, донеси“, а један од њих је рекао, „хајде да га убијемо“, а један други је рекао, „хајде пусти, доста има убијених“. И питали га, зашто не бежи он одавде, а он је одговорио, „ја имам овде 31 лице које требам сахранити“. Онда су му рекли, „ево имаш на располагању пола сата да их сахраниш“. Убрзо стигао је до крова и рекао ми је, „Бекиме, хајде бежи одавде, јер сваког тренутка могу да наиђе војска и да улази овде“. Сишао сам доле са тог крова и почео сам да идем од дворишта Бајрама у правцу једне

куће, једног другог стрица и ту је било једно место где је била смештена храна, сточна храна и они су приметили, војска је приметила да смо ми почели да се крећемо ту и стигли су, дошли су. Прво су пуцали у вис и онда су викали, „хајде, изађите напоље“. Ми смо остали ту унутра и покривали смо се са том сточном храном. И мислили смо, боље да будемо ту запаљени, него да нас ухвате живе напољу. Ту смо остали до 27.-ог, дакле после 12 сати након поноћи, онда смо почели да изађемо и отишли ту близу реке која се налази поред наших кућа и река је била јако хладна. Ми смо прешли у село Лешане. Нисмо знали да ли има још ту мештана или су и они напустили село. Приметили смо једну кућу где је био један старац у дворишту те куће и он нам се обратио на албанском, „хајде, изволите, ко сте ви, дођите“. Дао нам је хране мало, увео нас је унутра, нахранио нас је, дао нам је нешто да обучемо и ту смо остали до сутрадан у подне, дакле до 12 сати. Онда је стигла полиција, војска и били су наоружани и затражили да се сви окупимо поред школе, сеоске школе. Ми нисмо то прихватили, али један део је пристао и отишао, а један део нас са неким становницима тог села, прешли смо магистрални пут Призрен – Сува Река и тог тренутка наишао је један компањол са полицајцима и почели су да гађају. А ту је прошао још један камион пун избеглица и ту су рањена три лица. На моју срећу, ја сам се извукао и отишао сам у село Џиновци. Ту су моји ујаци и онда сам ишао код ујака. Онда смо добили вест да је војска и полиција већ ушла и ту је био, да кажем, један хаос настао тог тренутка и проšli смо у село Враниште. Ту сам остао пет недеља на отвореном простору, без хране, без елементарних могућности да преживимо. Нисмо имали ни где да спавамо, нисмо имали ништа да једемо. Као што сам рекао, ту сам остао пет недеља, онда сам био отрован храном и дошао сам до села Гиљанце. Ту је био један лекар који ми је пружио помоћ и вратио сам се поново у село Џиновце и остао сам ту до уласка НАТО трупа на Косово. Ја мислим да је то био 12. или 13. јуни. Онда сам се вратио у село Трње. Све је било порушено. Отишао сам у ону кућу где је била мајка и сестра. Нисам могао да нађем ниједан једини знак, само сам нашао један повез моје мајке, то се зове шамија и ципеле моје сестре. 25. марта 1999. године, ја сам изгубио мајку, четири моје вољене сестре, које су биле недужне, невине. Једини грех њихов или како се каже, оно што су говорили што су мислили, албански. Ја имам још 17 чланова, свега 22 члана породице Гаши и 9 гостију, дакле све је било ту, око 31 члан, а они су убијени и њихова су тела нестала. Ево већ данас, има шеснаест година, нашој породици недостаје још 14 чланова породице Гаши и три члана породице Краснићи који су прелазили тог тренутка и три члана породице Битићи.

Председник већа: Да ли је то све, да ли имате још нешто да изјавите?

Сведок-оштећени Беким Гаши: Да, то је све што сам имао да изјавим.

Председник већа: Добро, ја ћу Вас одмах питати, да ли у овом поступку, у овом кривичном поступку истичете имовински захтев?

Сведок-оштећени Беким Гаши: Да.

Председник већа: Висину, претпостављам, определићете накнадно или ћете одмах?

Сведок-оштећени Беким Гаши: Мој циљ није надокнада штете која је проузрокована, јер ништа не може да кошта, колико је коштала моја породица. Прво, жеља ми је да победи правда, да правда осуди оне који су извршили то кривично дело и

да се истина, да истина изађе на видело, где су сахрањени, где су сакривена тела тих убијених људи. Ја ево већ шеснаест година не могу ни да спавам. Када видим гомилу земље, ја мислим да није ту моја мајка и моја сестра. За мене је битно да знам шта се догодило са њиховим телима, него материјална одштета, то није, та одштета није битна.

Председник већа: Да ли тужилац има питања за сведока?

Заменик тужиоца: Добар дан.

Сведок-оштећени Беким Гаши: Добар дан.

Заменик тужиоца: На питање суда, да ли остајете у свему при изјави коју сте дали заменику тужиоца за ратне злочине, Ви сте одговорили да остајете у свему. Е сада ја хоћу да Вас питам, исто оно што је мој колега тада питао, да ли сте видели ко је пуцао у ове људе у дворишту? Да ли сте Ви били лично сведок неког убиства?

Сведок-оштећени Беким Гаши: Када су ушли у двориште, ја сам видео и када су бацали бомбе, то су били војници. И сутрадан када су ушли у двориште, опет су били војници.

Заменик тужиоца: Хајдемо догађај по догађај. Колико људи сте видели да су бацили бомбе?

Сведок-оштећени Беким Гаши: Била су двојица, један је питао, шта да радим, а други је одговорио – „бацај бомбу“.

Председник већа: Тужиоче, ја мислим да је потребно мало прецизније да постављамо питања. Код претходног питања, Ви сте питали, да ли је он био присутан у дворишту. Ја претпостављам да сте то хтели да питате, да ли је био присутан, да ли је очевидац убиства у дворишту куће Мусли Гашија. Је ли то било Ваше питање?

Заменик тужиоца: Да, да, то је било питање и он је био, он је са крова куће гледао у двориште.

Председник већа: Добро, да ли сте Ви видели убиство? У оптужници се наводи да је у кући, у дворишту куће Мусли Гашија убијено 16 цивила. Да ли сте Ви видели тај догађај?

Сведок-оштећени Беким Гаши: Да, ја сам видео убијене, али ко је гађао, ја нисам видео.

Председник већа: Нисам Вас разумела, извињавам се, да ли можете, нисте видели убијање 16 цивила у дворишту куће Мусли Гашија?

Сведок-оштећени Беким Гаши: Видео сам 16 људи да су убијени, али ко је пуцао, нисам видео.

Председник већа: Добро, то Вас и питам. Значи моменат када су они лишени живота, Ви то нисте видели. Ви сте о томе чули од кога?

Сведок-оштећени Беким Гаши: Па ја сам и видео да су убијени.

Председник већа: Ви сте видели њихове лешеве, је ли тако?

Сведок-оштећени Беким Гаши: Да, да, видео сам. Та тела су три дана била, до 27-ог.

Председник већа: Добро, изволите, тужиоче, а ја ћу, колико је потребно, да се, одговор на одређена питања, разјасни, ја ћу постављати питања.

Заменик тужиоца: Да ли сте видели убиство и у неком другом дворишту?

Сведок-оштећени Беким Гаши: Да, да.

Заменик тужиоца: У ком дворишту, у чијем дворишту је то било?

Сведок-оштећени Беким Гаши: У Бајрамовој кући, где сам ја био и они који су били убијени иза Бајрамове куће, то је војска их убила.

Заменик тужиоца: Сада Вас то питам, шта сте видели, да ли сте видели некога да пуца у дворишту Бајрамове куће?

Сведок-оштећени Беким Гаши: Да.

Заменик тужиоца: Ко је то био?

Сведок-оштећени Беким Гаши: Војници, војници.

Заменик тужиоца: Колико војника је било?

Сведок-оштећени Беким Гаши: Било је пуно, отприлике много, да могу да кажем да је било око стотину војника. Али били су подељени у групама, није то била само једна група, неколико група.

Заменик тужиоца: Само нешто се не разумемо. Са крова куће у коју сте се Ви сакрили, да ли сте видели у дворишту те куће неко убијање?

Председник већа: Тужиоче, ја мислим да је он рекао да је био на крову куће свог стрица Бајрама Гашија, је ли тако?

Сведок-оштећени Беким Гаши: Да.

Председник већа: А 16 цивила у оптужници се наводи и он је у свом исказу навео да су убијени у дворишту куће Мусли Гашија, је ли тако?

Сведок-оштећени Беким Гаши: Да, да.

Заменик тужиоца: Ја сада питам, да ли сте видели још неко убиство, осим тога, тих 16?

Сведок-оштећени Беким Гаши: Иза куће Ајмоне Гаши, Бахрије Гаши, то сам видео и Бехаре Краснићи која је била трудна.

Заменик тужиоца: Знате зашто Вас питам, да би пратили, на 9. страни овог записника од 08.10., на питање заменика тужиоца, у овој кући где сте Ви били на крову, да ли је у том дворишту побијено или у неком другом дворишту покрај Вас, да ли сте Ви могли да видите да су побијени или да је погинуло више цивила албанске националности, он каже – „да“, па на следеће питање – да ли сте видели како су они побијени и ко је у њих пуцао, каже, „пуцала је војска“. Па на следеће питање – колико је било њих отприлике војника ту у дворишту, и он каже, „било је више од 30“.

Сведок-оштећени Беким Гаши: Па нису сви ушли у двориште, око стотинак њих било је око тог насеља, а унутра је ушао тај број, отприлике, нису сви ушли у двориште.

Председник већа: Изволите даље, тужиоче.

Заменик тужиоца: Добро. Ово што сте Ви видели, то је, колико сам ја разумео, то су све били војници, који су пуцали?

Адв. Ђуро Чепић: Приговор.

Председник већа: Усваја се приговор. Тужиоче, није рекао конкретно да су све војници пуцали. Уосталом, може сведок да се изјасни, на ово Ваше питање. Поставите му питање, да ли су били...

Заменик тужиоца: То сам и поставио питање, да ли је...

Председник већа: Не, Ви сте рекли, дакле, немојте...

Заменик тужиоца: Пре тога сам питао, да ли је, тако сам почео испитивање, да ли је видео неко убиство, он је рекао, да. Сада ја питам, ко су ти који су пуцали?

Председник већа: Изволите, реците, да ли сте видели, да ли су та лица која су пуцала, у каквим су униформама била, да ли су то били војници или припадници неких других оружаних формација?

Сведок-оштећени Беким Гаши: Они су били у војничким униформама.

Председник већа: У војничким?

Сведок-оштећени Беким Гаши: Да, и зато кажем да су били војници.

Заменик тужиоца: Када кажете у војничким, која је то боја, да будемо прецизни?

Сведок-оштећени Беким Гаши: То је маслинаста боја и било је са повезима неки су били, на глави.

Заменик тужиоца: Хвала, немам више питања.

Сведок-оштећени Беким Гаши: Нису били сви једнако обучени.

Председник већа: Браниоци?

Адв. Иван Митровски: Судија, адвокат Иван Митровски, бранилац првоокривљеног Павла Гавриловића. Хтео бих прво да питам сведока, колико је година имао када се ово догађало?

Председник већа: Можемо да израчунамо.

Адв. Иван Митровски: Нека каже он.

Судски тумач Гани Морина: Молим председавајућег да сви који буду говорили, нека говоре у правцу микрофона.

Председник већа: У правцу микрофона.

Судски тумач Гани Морина: Јер се не чује добро.

Председник већа: Колико сте имали година у време овог догађаја, пита бранилац окривљеног.

Сведок-оштећени Беким Гаши: 25 година сам имао.

Адв. Иван Митровски: Хвала. Судија нека нам сведок одговори да ли је у време ових догађаја и пре служио у некој војној формацији, да ли је био војник у ЈНА Војске Југославије, Војске Србије или некој другој војној формацији.

Председник већа: Изволите, можете да одговорите на питање.

Сведок-оштећени Беким Гаши: Не. Ја сам био редован студент имао сам још један предмет да полажем па да дипломирам на економском факултету.

Адв. Иван Митровски: Хвала. Судија овај сведок је на страни 4 у транскрипту његове изјаве изјавио у првом ставу ако допустите ја бих му цитирао.

Председник већа: Реците.

Адв. Иван Митровски: „Око 6 ујутру моја сестра је изашла ван да узима дрва да бисмо ложили ватру јер је било хладно и моја мајка са две сестре још су биле спавале. И моја сестра је чула неке звукове са улице. Нешто је чула да се догађа ван и мени је рекла „изађи ван и провери шта се вани догађа“. Ја сам изашао у...”

Председник већа: Нећемо да читамо цео исказ. Браниоче изволите.

Адв. Иван Митровски: Готово, крај. Ово је јако важно судија. Видећете касније. Нек нам каже у колко сати је изашао на балкон?

Председник већа: Он је рекао у 06 не разумем.

Адв. Иван Митровски: Сестра је у 06, он је после ње. Колко је сати било?

Сведок-оштећени Беким Гаши: Па није то дуго трајало, то је могуће да је било 5-6 минута после изласка моје сестре.

Адв. Иван Митровски: Добро. Затим је рекао да је са балкона видео брег и да су тамо полицијске и војне снаге. Колико је био удаљен са места када је видео војне и полицијске снаге на брегу?

Сведок-оштећени Беким Гаши: Па то је јако близу, али не могу сад тачно у метрима да вам кажем колико је то далеко.

Председник већа: Да ли можете отприлике? 200, 300, 500, 150?

Сведок-оштећени Беким Гаши: Може бити између 150-200 метара.

Адв. Иван Митровски: Нека нам каже, судија, да ли је тада био дан или ноћ. 06 сати ујутру 25. март.

Председник већа: Само да прецизирамо. 06 сати ујутру када сте Ви устали, је ли тако?

Сведок-оштећени Беким Гаши: Да, ујутру је било то.

Адв. Иван Митровски: Да ли је био дан или ноћ?

Председник већа: У марту?

Адв. Иван Митровски: Па тако је.

Председник већа: Добро. Да ли је било видљиво хоће да пита бранилац. Обзиром да је 06 сати ујутру бранилац пита да ли сте Ви могли у таквим временским условима то да видите.

Сведок-оштећени Беким Гаши: Могао сам да видим.

Председник већа: Свануло је значи?

Сведок-оштећени Беким Гаши: Да.

Председник већа: Изволите даље.

Сведок-оштећени Беким Гаши: Да ли је могао да разликује полицијске и војне снаге са тог растојања у то време?

Председник већа: Можете да одговорите на питање. Да ли сте могли да разликујете?

Заменик тужиоца: Извините, он ниједног момента није спомињао...

Председник већа: Рекао је војне и полицијске снаге.

Заменик тужиоца: ... али говорио је доле да их је а не знам шта је горе.

Председник већа: Само моменат. Да ли сте Ви видели тада када сте устали и када сте се налазили испред своје куће да ли сте видели на брду оружане снаге?

Сведок-оштећени Беким Гаши: Да, да.

Председник већа: Добро. Бранилац је даље питао да ли сте са те раздаљине и у таквим временским условима могли да препознате да ли се ради о војним униформама или полицијским униформама?

Председник већа: Ми немамо превод. Немамо ми превод. Само да сачекамо технику. Да чујемо, да ли сте могли да распознате, односно да разликујете војне и полицијске униформе са те удаљености у таквим временским условима? Нема превода на српски.

Заменик тужиоца: Треба да притисне дугме тамо преводилац.

Председник већа: Ми не чујемо.

Преводилац за албански језик Гани Морина: Ја се извињавам с времена на време канали се помешају и уместо да буде канал отворен за српски језик излази дупло на албанском језику. Сад је дошла техника и интервенисала. Ето, то је то.

Председник већа: Добро. Само одговор да нам преведете сведока, само одговор на претходно питање.

Сведок-оштећени Беким Гаши: Ја не могу да кажем да су сви они у униформама били само војници. Било је и других у униформама у другим униформама, али већина њих како сам рекао били су војници.

Председник већа: Добро. Изволите даље браниоче.

Адв. Иван Митровски: Нисте ми дали да питам до краја. Ја ћу сада поново да прецизирам ово питање.

Председник већа: Како нисте ми дали? Немојте тако.

Адв. Иван Митровски: Прекинули сте ме.

Председник већа: Добро. Изволите.

Адв. Иван Митровски: „Ја сам изашао у балкон“ каже, и „видео сам онај брег испред да су тамо полицијске и војне снаге“. Интересира ме да ли је са тог балкона видео полицијске, а не овако да разводњавамо, ништа не добијамо тиме. Значи да ли је са балкона видео полицијске и војне снаге?

Сведок-оштећени Беким Гаши: Да. Да.

Председник већа: Изволите даље.

Адв. Иван Митровски: Добро, хвала. Даље у свом тексту опет на 4. страни наводи да је у близини кућа Маљић Воци и у њега су пуцали и он је био рањен. После су они почели да напредују према селу. Како је утврдио да је Маљић Воци рањен?

Сведок-оштећени Беким Гаши: Па ја сам знао да је то његова кућа и знао сам да је то он.

Адв. Иван Митровски: Судија, моје питање...

Председник већа: Само моменат. Да ли сте видели да пуцају у њега? Да ли сте Ви то видели или чули?

Сведок-оштећени Беким Гаши: Ја сам чуо само пуцњаве, а нисам видео.

Председник већа: Да ли сте видели Маљић Воција у време када чујете пуцањ?

Сведок-оштећени Беким Гаши: Не. Ја сам само видео како су пуцали у његовом правцу кад је он пошао да узме сточну храну.

Председник већа: Дакле, Ви сте њега видели Маљић Воција да узима сточну храну?

Сведок-оштећени Беким Гаши: Они су пуцали на њега кад је он пошао да узме сточну храну, касније смо установили да је реч о Маљићу.

Председник већа: Да ли, ја само питам, да ли сте то видели или сте то касније чули од некога, односно установили?

Сведок-оштећени Беким Гаши: Ја сам истога дана чуо да је он упуцан.

Председник већа: Дакле, нисте... Опет нема превода.

Сведок-оштећени Беким Гаши: Ја лично нисам видео кад су пуцали директно на њега.

Председник већа: Добро. Када смо већ на том терену, односно када већ разјашњавамо чињенице у односу на повређивање Маљић Воција, да ли Вам је познато да ли је Маљић Воци преживео овај догађај и да ли је данас жив?

Сведок-оштећени Беким Гаши: Да.

Председник већа: Преживео је овај догађај? Да ли је данас жив?

Сведок-оштећени Беким Гаши: Да, жив је.

Председник већа: Да ли Вам је познато где живи Маљић Воци? У селу Трње?

Сведок-оштећени Беким Гаши: Да.

Председник већа: Добро.

Сведок-оштећени Беким Гаши: Ја сам донео и извод његов да је он жив.

Председник већа: Доставићете нам на крају тај извод. Изволите даље браниоче.

Адв. Иван Митровски: Следеће питање. Страна 4, последњи став „и тамо су они бацили бомбу унутра, том приликом била је убијена Шемсија Гаши, Вотим Гаши, Ема Гаши је била рањена и Аземина Бинаку рањена“. Постављам питање одакле зна да су ове особе убијене и рањене?

Сведок-оштећени Беким Гаши: Ја сам био у Бајрамовој кући у дворишту, ту су две куће у том дворишту које су удаљене око 6-7 метара једна од друге. И када се војска повукла из дворишта, изашла иза куће и то није била само једна бомба, једна је бачена у кућу где су били мушкарци, а друга ту где сам споменуо. И ми смо изашли да их погледамо и наравно видели смо да су оне биле рањене, то сам видео својим очима. И након кратког времена оне су умрле.

Председник већа: То сте видели својим очима?

Сведок-оштећени Беким Гаши: Да.

Председник већа: Добро. Да ли сте видели својим очима када је разбијен прозор и када је бачена бомба и ако јесте, ко је то учинио, да ли сте видели?

Сведок-оштећени Беким Гаши: То је војник био.

Председник већа: Један војник је ту само био присутан, је ли тако?

Сведок-оштећени Беким Гаши: У дворишту је било више, али само један је војник бацио бомбу кроз тај поломљени прозор.

Председник већа: Изволте даље браниоче.

Адв. Иван Митровски: Судија, није нам објаснио како је утврдио смрт ових особа. Да ли је седео поред њих кад су умрли или није.

Председник већа: Само моменат, сада смо питали. Он је рекао да је био присутан и видео када је убачена бомба.

Адв. Иван Митровски: И кад су биле рањене.

Председник већа: Добро. Он је...

Адв. Иван Митровски: А није видео смрт.

Председник већа: Он је рекао да су тада преминуле Шемсије Гаши, Вотим Гаши који је имао 7 година а да су тада рањене Ема Гаши, Аземине Бинаку јел тако?

Сведок-оштећени Беким Гаши: Није то то. Шемсије и Вотим, Аземина и Ема они су били рањени. Шемсија је имала велике ране и након тога је умрла а и Вотим исто.

Председник већа: Добро. Ви сте видели њих док су били, видели сте након што су повређени, Ви сте их видели ту јел тако? Видели сте да су повређени? А кажете...

Сведок-оштећени Беким Гаши: Да?

Председник већа: Вотим Гаши, шта је са њим било?

Сведок-оштећени Беким Гаши: Умро је он.

Председник већа: Молим?

Сведок-оштећени Беким Гаши: Умро је.

Председник већа: Ту одмах на лицу места?

Сведок-оштећени Беким Гаши: Не. После тога.

Председник већа: После тога.

Сведок-оштећени Беким Гаши: Да.

Председник већа: Добро.

Адв. Иван Митровски: Откуд зна да је умро, судија?

Председник већа: Па ево питајте га.

Сведок-оштећени Беким Гаши: Па знам зато кад смо стигли у тој кући која је била запаљена ми смо извадили његов леш и видели смо да је он умро.

Председник већа: Када је то било колико после тог рањавања њиховог? Колико је времена протекло до момента када их Ви налазите мртве?

Сведок-оштећени Беким Гаши: Па већ су га нашли убијеног и оставили смо га ту.

Председник већа: Истога дана?

Сведок-оштећени Беким Гаши: Не, тога дана ми уопште нисмо изашли, ми смо изашли након три дана.

Председник већа: Када? Када су га пронашли?

Сведок-оштећени Беким Гаши: Он није умро истог дана, али умро је пар дана након што је добио толико тешке ране.

Председник већа: Вотим. Мисли на Вотима Гашија. Он је имао 7 година, је ли тако?

Сведок-оштећени Беким Гаши: Да, да. О њему говорим.

Председник већа: Морамо да разјаснимо ову чињеницу. Реците ми да ли сте видели Вотим Гаши какве је повреде имао?

Сведок-оштећени Беким Гаши: Не, нисам видео.

Председник већа: Добро. Како знате да је био повређен?

Сведок-оштећени Беким Гаши: Па ту је била присутна његова мајка која ће овде вероватно сведочити.

Председник већа: Како се зове његова мајка?

Сведок-оштећени Беким Гаши: Хамиде.

Председник већа: Хамиде Гаши добро. Изволите браниоче даље.

Адв. Иван Митровски: Хвала. На страни 4 сведок наводи тог транскрипта „ушла је пешадија унутра, војска, полиција. Било је неколико група. Неки су били редовни војници а било је и редовне полиције“. Да објасни одакле он то зна. 4 страна, 12 ред одоздо.

Председник већа: Мислите Ваше питање гласи како зна да су редовна полиција и редовна војска а не неке добровољачке јединице, је ли?

Адв. Иван Митровски: Како је успео да прецизира њихов статус, ето.

Председник већа: Да ли можете да објасните, да дате одговор на ово питање?

Сведок-оштећени Беким Гаши: Не могу ја сада да тврдим који су били редовни, који нису били редовни. Ја сам говорио на основу униформе њихове.

Председник већа: Дакле, на основу униформе сте Ви закључили да се ради о редовној српској војсци, српској полицији јел тако?

Сведок-оштећени Беким Гаши: Да, да.

Адв. Иван Митровски: Шта на униформи указује да је редовна полиција и редовна војска?

Сведок-оштећени Беким Гаши: Ја могу само да разликујем војнике од полицајаца. Али да ли су то били редовни или нису били, ја то не могу да кажем. Да су то били људи које сам ја сваки дан видео, то би била друга ствар.

Адв. Иван Митровски: Зашто је то тако изјавио у...

Председник већа: Добро браниоче. Он је изјавио, дао је одговор. Дао је објашњење, не можемо сада зашто је тако изјавио. Он је објаснио, мислим, зашто је изјавио. Можемо да закључујемо зашто је изјавио. Он је рекао „нисам виђао те људе ту, не знам их од раније, сматрам према односу сходно униформама“, он је изјавио да су били редовна војска и полиција. Вероватно на основу униформи да је дошао до таквог закључка, а да ли су те чињенице истините или не, то ћемо процењивати. Изволте даље питања.

Адв. Иван Митровски: Па добро, ја сам хтео да отклоним противречност из истраге ...

Председник већа: Па то није одлучна чињеница браниоче.

Адв. Иван Митровски: Мој браћеник је пуковник војске, а била је и полиција. Зато је и битно за мене судија. Али добро, ако Ви тако мислите, идемо даље.

Председник већа: Само моменат. Гаши да ли можете, да ли сте у том моменту били у могућности да разликујете добровољачке јединице од полицијских и званичних војних јединица? Да ли су они носили другачија обележја? Да ли су се разликовали?

Сведок-оштећени Беким Гаши: Ја сам приметио само да нису сви у истим униформама. А што се тиче њихових обележја, симбола, и наравно ја то нисам приметио.

Председник већа: Дакле, видели сте које боје униформе?

Сведок-оштећени Беким Гаши: Мало пре сам ја рекао. То је било зеленкасте боје да кажем и било је мало и неких шарених униформи.

Председник већа: Добро. Изволите браниоче даље. И добровољачки припадници, добровољачких јединица носили су маслинасте униформе. Мислим да заиста смо исцрпели питања јер смо добили овај одговор. Изволите даље са питањима која се односе на друге чињенице. Само да преведе сведоку. Изволите даље.

Адв. Иван Митровски: Пета страна, последња реченица. „Када смо изашли река је била врло близу наших кућа, ја сам био можда метар даље од Хакије, дошла је једна патрола са реке, не знам да ли су полицајци или војници. Хакија је на српском рекао „молим вас не пуцајте“. „Подигао руке...“

Председник већа: Добро. Молим Вас, не морамо да поново читамо исказ сведока. Конкретно поставите питање обзиром да сте изјавили то и то, дајте ми одговор на питање то и то. Па немојте молим Вас да ми читате поново исказе. Имамо три сведока. Ако читамо свачији исказ поново дат пред тужиоцем за ратне злочине, ми ћемо пет дана саслушавати сведоке.

Адв. Иван Митровски: Само да питам...

Председник већа: Па будите конкретни, то је умеће. Изволите.

Адв. Иван Митровски: Ето нисам научио.

Председник већа: Па не кажем да нисте али покушајте.

Адв. Иван Митровски: И убили га ту на лицу места.

Председник већа: Ваше питање како гласи?

Адв. Иван Митровски: Откуд зна да су га убили ту на лицу места?

Председник већа: Ето, видите да може краће да се пита. Кога? Значи, дакле, Ваше питање гласи одакле поседује сазнања да је Хакија убијен поред реке? Јел тако?

Адв. Иван Митровски: Па није тако, али ајд.

Председник већа: Реците ми како сте хтели да питате?

Адв. Иван Митровски: Па прочитао сам судија, али не дате ми.

Председник већа: Прочитали сте његов исказ, пола исказа.

Адв. Иван Митровски: Дошла је једна патрола с реке код Хакија...

Председник већа: Молим Вас немојте поново да читате. Одакле Вам је познато да је Хакија убијен поред реке ето то је питање браниоца.

Сведок-оштећени Беким Гаши: Па био сам близу њега, ја сам био са њим.

Председник већа: Дакле, Ви сте то видели?

Сведок-оштећени Беким Гаши: Да.

Адв. Иван Митровски: А како је утврдио да је Хакија мртав?

Председник већа: Добро. Ви сте тада рекли да је тада убијен Хакија и да је убијен Мехмед Љимани, јел тако? Ви сте били ту у близини када се то десило. Колико су лица која су пуцала у њих била удаљена од њих? Да ли су били у непосредној близини?

Сведок-оштећени Беким Гаши: Да, да, ми смо били јако близу ту, али ко је тачно гађао, пуцао на њих нисмо то приметили зато што је било мрак.

Председник већа: Добро. Значи, Ви сте јасно видели да пуцају право у њих?

Сведок-оштећени Беким Гаши: Да.

Председник већа: Добро. На основу којих чињеница Ви закључујете да они тада нису повређени него да су лишени живота?

Сведок-оштећени Беким Гаши: Јел мислите на Хакију и Мехмеда?

Председник већа: И једног и другог.

Сведок-оштећени Беким Гаши: Хакија је замолио да не пуцају „немојте да ме пуцате“...

Председник већа: Не.

Сведок-оштећени Беким Гаши: Али они су пуцали. И они су пали након пуцњаве.

Председник већа: Значи Ваш закључак да су они тада лишени живота заснива се на томе да су након што је у њих пуцано пали?

Сведок-оштећени Беким Гаши: Није то само мишљење, него ја сам видео својим очима да су ту умрли и погинули.

Председник већа: Видели сте да су умрли? Добро. Да ли имате још нека сазнања? Да ли сте касније од других људи чули да су они тада ту, на том месту, погинули?

Сведок-оштећени Беким Гаши: Да. Чуо сам и од других. Када смо пошли 27. да идемо у суседно село Лешане, ми смо преко њихових тела прошли.

Председник већа: Поред њихових тела сте прошли? Они су ту лежали где су убијени на истом месту?

Сведок-оштећени Беким Гаши: Хакија је био ту убијен, а Мемет је био тамо мало близу дворишта тамо где су гађали. Мехмета смо узели, увели га унутра и кад је изгорела кућа изгорео је и његово тело, леш његов.

Председник већа: Да ли су они сахрањени?

Сведок-оштећени Беким Гаши: Па Мехмет је био изгорео све, то је било само мало кост, глава, нешто један део главе је остао, све је био изгорео Мехмет. А Хакију још нисмо открили, још нисмо нашли.

Председник већа: Добро. Да ли је неко био са Вама ту у том моменту кад сте гледали њихово убиство?

Сведок-оштећени Беким Гаши: Код случаја Хакије не, али код Мехмета да.

Председник већа: Ко је био са Вама када сте гледали убиства Мехмета Љиманија?

Сведок-оштећени Беким Гаши: Ту је било пуно људи у дворишту, могу да кажем још десетак других лица је било.

Председник већа: Да ли је на истом значи и Мехмет Љимани је убијен ту код реке али касније, нешто касније, после убиства Хакије јел тако? Не, него опишите нам хронолошки како је било?

Сведок-оштећени Беким Гаши: Дакле, Хакија је убијен кад сам пошао заједно са њим у правцу Муслијеве куће, тад је он убијен. И то је једна раскрсница и један путељак иде у правцу реке. А река је јако близу наших кућа. Војници или полицајци који су гађали, ја сад не могу да кажем али су говорили српски и гађали су... прво је убијен Хакија, а онда су гађали у правцу дворишта и тад је погођен Мехмет.

Председник већа: Изволте даље браниоче.

Адв. Иван Митровски: Како је утврдио да је Мехмет да тај леш који су нашли је изгорели?

Сведок-оштећени Беким Гаши: Па то је била његова породица, жена, ћерка његова, унуци. Јер он је био код своје сестре. Био је гост из другог села ту.

Адв. Иван Митровски: Значи, Ви сте то утврдили на основу казивања родбине јел тако?

Сведок-оштећени Беким Гаши: Нисам ја то утврдио него сам видео својим очима и кад су остатке његовог тела кад су извадили и кад су пренели, ту ја сам то видео својим очима, а нисам ја констатовао.

Председник већа: Да ли можемо да закључимо да је његово тело касније изгорело, након што сте га Ви видели?

Сведок-оштећени Беким Гаши: Да, да, касније је изгорело његово тело.

Председник већа: Изволите.

Сведок-оштећени Беким Гаши: Па ми смо након 12-ог, ту негде, јуна, када смо та тела, изгорела тела извадили из тих кућа зазпаљених, онда смо констатовали да је то то.

Председник већа: 12. јула?

Сведок-оштећени Беким Гаши: Да, после 12.

Председник већа: Јуна. Немамо превод.

Судски тумач Гани Морина: Има мало сметње у превођењу због пребацивања од канала до канала, значи када се преводи албански и спрски, треба пар секунди нека кратка пауза, да бих се ја укључио.

Председник већа: Добро.

Судски тумач Гани Морина: Може, госпођо судија.

Председник већа: Само нам преведите последњи одговор сведока – када су они пронашли изгорела тела свих жртава које су тада лишене живота 25. марта? Помињао је 12. јуни.

Сведок-оштећени Беким Гаши: Ми када смо изашли, када смо отишли отуд, ми смо констатовали да су они убијени, а њихове лешеве смо извадили након, после 12. јуна. То је то.

Председник већа: Добро, изволите даље, браниоче.

Адв. Иван Митровски: Судија, страна 6.

Председник већа: Добро.

Адв. Иван Митровски: Први став, друга реченица, односно трећа: „Чули смо на хиљаде граната“. Да ли је то реална процена његова?

Сведок-оштећени Беким Гаши: Да, да.

Председник већа: Да ли сте се то пежоративно изразили или је било много граната?

Сведок-оштећени Беким Гаши: Ја не познајем то оружје довољно, какве су биле то, да ли су биле противавионске или каквих је било, али су биле монтиране на том брду, смештене, али то вече док смо ми седели и били на том крову, било је на хиљаде граната. Могу да кажем да је било стварно много, много.

Председник већа: Много, можемо рећи – много. Јасно нам је свима шта је сведок тиме хтео да каже. Изволите даље, браниоче, са питањима.

Адв. Иван Митровски: Да се расправи ова чињеница око ових 100 или 30 војника, који улазе у двориште, пуцају у кући, иза куће Шабана Гашија и овој другој кући.

Председник већа: Ваше питање, да чујемо питање.

Адв. Иван Митровски: Свакако. У свом исказу на страни 8. он каже да су били комбиновани, а сада тврди да су били војници. Нека каже, шта је тачно, да ли је било комбиновано или је било чисто војници?

Председник већа: Где, немојте да збуњујете сведока, реците у којој, јер он је видео догађаје, више догађаја на разним местима.

Адв. Иван Митровски: Судија, ја сам прецизирао, извините.

Председник већа: Значи у кући?

Адв. Иван Митровски: Не, иза куће Шабана Гашија, где су убијене ове жене.

Председник већа: Добро, да ли је видео 130 војника.

Адв. Иван Митровски: Сто, сто.

Председник већа: Добро. Да ли остајете при овој изјави да сте видели сто војника?

Адв. Иван Митровски: Судија, он је рекао у истрази да су били комбиновани, значи пола полиција – пола, ево страна 8, трећи одоздо став.

Председник већа: Страна 8, трећи став.

Адв. Иван Митровски: Одоздо, одоздо, каже, „били су комбиновани. У мом дворишту било је више од 30“.

Председник већа: Одоздо трећи?

Адв. Иван Митровски: Тако је.

Председник већа: Добро.

Сведок-оштећени Беким Гаши: Господине, колико год се Ви трудите...

Председник већа: Само моменат, само моменат. „Када су пале гранате на село, Ви сте видели да пешадија улази у село. Није прошло 15 минута, они су кренули према селу. Да ли су били у униформама-били су комбиновани“. Он овде објашњава моменат када они улазе у село.

Адв. Иван Митровски: Ево сада, следеће питање је: „да ли можете да се изјасните, колико је полицајаца отприлике било, а колико војника“, а он каже, „у мом дворишту је било више од 30“, а не каже кога.

Председник већа: Па добро, он је рекао, у његовом дворишту је било више од 30, али када каже – „комбиновани“, јасно је да описује улазак војске и полиције у село.

Адв. Иван Митровски: Мене интересира двориште где су људи побијени, судија, улазак у село није битан, него ко је пуцао у ове људе.

Председник већа: Али није се он овде, „у мом дворишту је било више од 30“. Па, поставите питање. У односу на Ваше двориште, када кажете да је било више од 30, да ли је било војника, полицајаца или полицајаца и војника?

Не чујемо превод, да ли може да се то мало, само моменат.

Судски преводилац Гани Морина: Да ли се чује превод сада, да ли се чује превод?

Сведок-оштећени Беким Гаши: Колико год господин покуша да ме омета и да прави сметњу овде, неће успети, јер ја то никада нећу заборавити шта се догодило. То сам ја врло јасно изјавио, шта је било и како се то догодило.

Председник већа: Добро, Гаши, свако од учесника у поступку, и тужилац и браниоци и окривљени, могу да постављају питања. Председник већа одлучује да ли ће дозволити одговоре на поједина питања и да ли одговоре треба појаснити. Према томе, уколико се не нечега не сећате, Ви можете да кажете – не сећам се, а уколико Вам се постави питање, Ви сте дужни да одговорите на то питање.

Сведок-оштећени Беким Гаши: Јасно ми је.

Председник већа: Изволите даље, изволите даље.

Адв. Иван Митровски: Судија, ја не чух одговор, да ли су били у дворишту мешовити или чисто војска?

Председник већа: Гаши, у Вашем дворишту, рекли сте – било је њих 30. Да ли су то била лица у војним униформама, полицијских униформама или и једним и другим униформама?

Сведок-оштећени Беким Гаши: Ја сам рекао да су махом били војници, мало је било полицајаца.

Председник већа: А да ли их је било у Вашем дворишту, у полицијским униформама?

Сведок-оштећени Беким Гаши: Било је и у полицијским униформама у дворишту, али мање је било. И ја сам отприлике навео број, јер од страха и да буде мање, човек од тог страха мисли да има на стотину и отприлике сам рекао број, јер нисмо имали времена сада да бројимо тамо колико има ових или оних.

Председник већа: Добро, дакле можемо да закључимо да су у село ушли и војници и припадници полиције?

Сведок-оштећени Беким Гаши: Да, већи број је оних који су ушли у село, били су војници, у већем броју је било војника.

Председник већа: Добро, питамо да ли је било и једних и других. Изволите.

Адв. Иван Митровски: Он тврди да је очевидац у овом дворишту када је гледао са крова да су убијени ови цивили које је навео. Да ли су полицајци пуцали у ове цивили?

Председник већа: Само моменат, он је рекао да није лично видео када је војска пуцала на људе у дворишту Мусли Гашија, је ли тако?

Сведок-оштећени Беким Гаши: Па ја нисам видео ко је ту све сада пуцао, него сам видео људе који су убијени.

Председник већа: Он је видео само убијене људе, али није видео моменат када се пуцало.

Адв. Иван Митровски: На 9. страни, један, два, три, четири, пет, шест, седам, осам, девет, десет, једанаест, дванаест, каже, „пуцала је војска“.

Председник већа: „Да ли сте видели како су убијени, да ли сте видели?“ „Не“, „у овој кући где сте Ви били на крову, да ли је у том дворишту побијено или у неком другом дворишту покрај Вас, да ли сте Ви могли да видите да су побијени или да је погинуло више цивила албанске националности“, „да“, „да ли сте видели како су побијени, да ли сте видели ко је пуцао у њих?“, „пуцала је војска, ту је било више од 30 њих“. Добро, Ви сте тада на страни 9. рекли да сте видели како је на њих пуцано, да је пуцала војска.

Сведок-оштећени Беким Гаши: То су ми испричали и рекли Исмет и Нецад, да су они видели ко је пуцао.

Председник већа: Ево, на страни 11. он даље објашњава, „Исмет је рекао да је војска пуцала“.

Сведок-оштећени Беким Гаши: Да, тако је.

Адв. Иван Митровски: Судија, овде се ради о директном питању.

Председник већа: Само моменат, на страни 10. и на страни 11. он је питан да објасни, у дворишту када су цивили побијени, он је објаснио, навео имена и на питање, да ли сте видели убиство ових људи, рекао је „да“, „да ли су они стајали или седели“, „они су били седећи испред куће“. „Да ли знате, колико је војника и полицајаца, да ли су били војници или полицајци који су пуцали у њих“, „како сам чуо, Исмет да је причао, он је рекао да је војска пуцала“. Е, пошто постоје различите изјаве у вези тога, да ли сте видели или нисте видели, лишење живота 16 цивила у дворишту куће Мусли Гашија? Ја Вас питам, да појаснимо, да ли сте Ви видели непосредно тренутак када су та лица лишена живота, односно када се лишавају живота?

Сведок-оштећени Беким Гаши: Не, тог тренутка, ја нисам то видео.

Председник већа: Добро, а зашто сте то тако изјавили када сте саслушани код тужиоца за ратне злочине?

Сведок-оштећени Беким Гаши: Може бити да није то добро пренето, јер у моменту када су они пуцали на њих, ја то нисам видео, нисам тако то рекао.

Председник већа: Где сте Ви у том моменту били?

Сведок-оштећени Беким Гаши: Ја сам био у Бајрамовој кући тог тренутка.

Председник већа: Добро, изволите.

Адв. Иван Митровски: Судија, није нам одговорио још на питање, за догађаје иза куће Шабана Гашија и убиство Бахрије Гаши, Басате Гаши, Бехаре Краснићи и Рамадана Краснићија, ко је упуцао те људе?

Сведок-оштећени Беким Гаши: Војници, рекао сам војници.

Адв. Иван Митровски: Како сте Ви то видели, како сте видели?

Сведок-оштећени Беким Гаши: Па видео сам те исте војнике који су били у нашем дворишту, они су изашли и отишли ту иза куће.

Адв. Иван Митровски: Да ли сте их видели да пуцају у ова лица?

Сведок-оштећени Беким Гаши: Па да, видео сам.

Адв. Иван Митровски: Одакле сте их видели?

Сведок-оштећени Беким Гаши: Од те куће, јер ту није постојао ни зид, ни никаква да кажем сметња да ја то не видим.

Адв. Иван Митровски: А да ли је био дан или мрак када су пуцали у њих?

Сведок-оштећени Беким Гаши: Дан, дан је био. За то може да посведочи и Ђуле Гаши која се извукла и Ваљдета Краснићи, Илми.

Адв. Иван Митровски: Да ли је војска дошла иза куће или са неке друге стране је пуцала?

Сведок-оштећени Беким Гаши: Па ми смо били опкољени са свих страна, они који су били у дворишту, рекао сам, изашли су из дворишта и отишли иза куће и они су њих убили. То сам рекао.

Председник већа: Изволите даље, браниоче.

Адв. Иван Митровски: Па, није ми јасно како су их убили, да ли је видео да су рањени, да крваре.

Председник већа: Рекао је да није видео, ево сада смо питали, није видео, него му је то пренето, сазнао је од лица по имену Неџад, је ли тако?

Адв. Иван Митровски: Не, не, од жене ове.

Председник већа: А за ове жене?

Адв. Иван Митровски: Има једна сведокиња која ће касније да сведочи. Како се зове?

Сведок-оштећени Беким Гаши: Не, не, није то да ми је та госпођа, жена причала, него када је убијен Шабан, Хамзи Мухамет ја нисам видео, јер су били мало даље, али када је убијена Бехаре, Бахрија, ја сам био близу.

Председник већа: Ви питате за убиство иза куће Шабана Гашија?

Адв. Иван Митровски: Шабана Гашија, Бахрије Гаши...

Председник већа: Три жене и један мушкарац су убијени иза куће.

Адв. Иван Митровски: Да, то се ставља на терет мом браћенику.

Председник већа: Добро, реците нам, Гаши, одакле сте Ви то, да ли сте Ви то видели или Вам је то неко рекао, ако сте видели, одакле сте то посматрали лишење живота ових цивила, Бахрије Гаши, Бесате Гаши, Бехаре Краснићи и Рамадан Краснићи?

Сведок-оштећени Беким Гаши: Па ја сам изјавио да сам видео војнике који су пошли у том правцу, изашли из дворишта, пошли су тамо и они су пуцали. То сам изјавио, дакле оно што сам видео.

Адв. Иван Митровски: А да ли је видео да су ове особе погођене, да не набрајам поново?

Председник већа: Само моменат да не пермутујемо, зато што су нам имена мало, он се изјашњавао Беким Гаши, изјашњавао се у кући Бајрама Гашија, је ли тако?

Адв. Иван Митровски: Шабан Гаши је ово.

Председник већа: Само, на којој страни, на којој страни сте Ви то нашли да се изјашњавао у односу на убиство у кући Шабана Гашија?

Адв. Иван Митровски: Па, сада је на главном претресу навео, а 11. је у записнику, али данас је говорио о томе.

Председник већа: Уколико мислите на погибију Шемсије Гаши, је ли тако, Вотима Гашија...

Адв. Иван Митровски: Не, не, не.

Председник већа: Него?

Адв. Иван Митровски: Особе из куће Шабана Гашија, Бахрија Гаши, Бесарта Гаши, Бехаре Краснићи и Рамадана Краснићија. Значи то су особе за које се говори да су убијени иза куће Шабана Гашија и он је данас исто говорио о томе и споменуо је једну жену која је била у другом стању, сада да не понављам.

Сведок-оштећени Беким Гаши: Да, тако сам рекао.

Председник већа: Немамо превод.

Сведок-оштећени Беким Гаши: Да, да, тако сам изјавио.

Председник већа: Добро, можете ли да се изјасните или не.

Сведок-оштећени Беким Гаши: Па ја сам рекао, они који су изашли из дворишта и пошли у том правцу, они су их убили, други нису пошли у том правцу. Зато сам рекао да су они и убили.

Адв. Иван Митровски: Ма питам судија сво време, да ли зна, да ли је видео да су убијени, да ли је видео крварење, било које показатеље да су они повређени, да су на самрти?

Председник већа: Изволите, да ли можете да одговорите на ово питање?

Сведок-оштећени Беким Гаши: Ми нисмо бројали и видели ране, него смо знали да се ради о тим људима и Ђуља, госпођа која се зове Ђулије, она нам исто то је потврдила и рекла да су они ту убијени. И 1999. године, тамо смо нашли њихова тела иза оног брега тамо према, у правцу Албаније.

Адв. Иван Митровски: Па да закључимо судија, значи он није видео убиство, него је касније сазнао за то?

Адв. Никола Марковић: Изволите, да ли можете да се изјасните?

Сведок-оштећени Беким Гаши: Ја сам већ рекао пар пута, ја сам видео када су убијени, али нисам видео, нити сам гледао њихове ране, како су убијени.

Председник већа: Добро, изволите даље браниоче, имате ли још питања?

Адв. Иван Митровски: Па није завршио, па онда како зна да су убијени, судија?

Председник већа: Па добро, то ћемо, он је већ објаснио малопре, он је видео те људе да се пуцало у њих. Је ли су касније пронађена њихова тела?

Сведок-оштећени Беким Гаши: Њихова тела су пронађена у село Бреза у Албанији.

Председник већа: У Албанији, добро. Да ли имате сазнања да су они сахрањени? Зато што ми немамо, Тужилаштво нам није доставило никакве писане доказе о томе, да ли су одређена лица ексхумирана, да ли је извршена обдукција, да ли су сахрањени и списак несталих и где су нестали, тако да ми те чињенице за сада утврђујемо путем сведока. Ако не будемо у могућности да утврдимо, тражићемо да Тужилаштво достави писане доказе. Изволите даље.

Адв. Иван Митровски: Судија, ја више немам питања, захваљујем се и сведоку и Вама, али имам примедбу.

Председник већа: Изволите, реците, какву примедбу имате?

Адв. Иван Митровски: О свим битним чињеницама постоје озбиљна...

Председник већа: Ако хоћете оцену исказа сведока, то не. Ако имате примедбу на начин саслушања, превођења и остало...

Адв. Иван Митровски: Не, немам на Вас, не, не.

Председник већа: Седите. Даље ко од бранилаца. Седите, даље од бранилаца? Представите се.

Адв. Милан Петровић: Бранилац Милан Петровић, бранилац окривљеног Гавриловић Павла.

Председник већа: Добро.

Адв. Милан Петровић: Имам само пар питања. Рекли сте да су поједина лица која сте видели у дворишту носила неке повезе, мараме на глави.

Сведок-оштећени Беким Гаши: Да, тако сам изјавио, а тако сам и видео.

Адв. Милан Петровић: Добро. Да ли можете да нам кажете, какве су они униформе носили, та лица што су имала мараме на глави?

Сведок-оштећени Беким Гаши: Они који су носили мараме на глави, имали су маслинасту боју униформе, у тој боји, сиво-маслинаста боја.

Адв. Милан Петровић: Да ли су, рекли сте да су нека лица имала и на рукама неке мараме?

Сведок-оштећени Беким Гаши: Да, рекао сам и то.

Адв. Милан Петровић: Да ли та лица са марамама, овај, када говорите о томе и кажете да је ту била војска и полиција, да ли та лица означавају као припаднике војске када кажете?

Сведок-оштећени Беким Гаши: Ја не могу да претпостављам сада у којим структурама су они били. Ја сам само причао да су они били присутни, а којим структурама су припадали, то ја не могу сада да знам.

Адв. Милан Петровић: Добро, ја то само питам због тога што сте увек вршили квалификацију, класификацију на два, па због тога.

Председник већа: Не, не, немате потребе да објашњавате, изволите питања.

Адв. Милан Петровић: Не, ја не објашњавам, судија, само сам хтео да питам...

Председник већа: Питања, молим Вас.

Адв. Милан Петровић: Ако нису ни војска ни полиција, да ли може да каже да прихвати да је то нека трећа група, да ли онда то сматрате да је нека трећа групација, ако не можете да их сврстате...?

Председник већа: Ја мислим да се он код претходних питања изјаснио, да није разликовао добровољачке јединице од јединица регуларне војске.

Адв. Милан Петровић: Добро, у реду. Да ли су сва та лица била у дворишту заједно?

Председник већа: Да ли је то тако?

Сведок-оштећени Беким Гаши: Ја нисам могао одмах ту да разликујем сада ко је био добровољац, ко је био војник, редован, ко је био полицајац, ја сам то изјавио само на основу њихових униформи које сам видео тог тренутка.

Адв. Милан Петровић: Зато сам ја питао, да ли та лица са сиво-маслинастим, зеленим униформама сврстава у категорију војске, када говори, када каже, војска српска.

Председник већа: Добро, када кажете – војска, да ли под тим подразумевате све у сиво-маслинастим униформама и разликујете само војску и полицију?

Сведок-оштећени Беким Гаши: Полицајци су се мало разликовали, јер више се истицала плава боја код њих на униформама, а војници мало другачије униформе су имали, у погледу боје. Она је више на ту боју зеленкасту и неке шарене, да кажем, ознаке, а полицајци то нису имали. А ја сам могао да одмах препознам шта носе полицајци, јер често смо наилазили на њих и зауставили су нас на путу често.

Председник већа: Изволите, даље.

Адв. Милан Петровић: Да ли су сви они били у дворишту те куће, заједно сви?

Председник већа: Ко сви?

Адв. Милан Петровић: Па ова лица са марамама, ови у зеленим униформама, за које каже да су војска, полицајци у плавим униформама?

Председник већа: Значи, сви припадници тих оружаних формација које је видео, да ли су били...

Адв. Милан Петровић: Да ли су они били у дворишту сви?

Председник већа: Изволите.

Адв. Милан Петровић: Да ли су се ту налазили сви у дворишту, једни одлазили, долазили, били ту сви?

Сведок-оштећени Беким Гаши: Да.

Адв. Милан Петровић: Добро. Да ли може да нам каже само, овај, где је била Ђуле Гаши, да ли зна и да ли је видео он?

Сведок-оштећени Беким Гаши: Ја сам Ђулу видео после тог догађаја, она је била код своје породице.

Председник већа: Мислите на Ђиле Гаши?

Адв. Милан Петровић: Да, да.

Председник већа: Биле Гаши?

Адв. Милан Петровић: Да.

Сведок-оштећени Беким Гаши: Не, она тог тренутка није била ту, тог тренутка је била са својом породицом.

Адв. Милан Петровић: Добро. Да ли је она било ког тренутка могла да види ова лица, да их сретне?

Председник већа: Ја мислим да је то питање, ако је била са породицом, не може он да зна да ли је могла да их види и да их сретне.

Адв. Милан Петровић: Па то је за нас важно питање, да ли је та лица иста могла она да види, ако су отишла до њене куће негде, те људе који су долазили?'

Сведок-оштећени Беким Гаши: Ђулу нису убили, Ђулу су пустили тамо код реке. Зато је она и видела.

Председник већа: Не пита Вас то, пита Вас нешто друго. Изволите.

Адв. Милан Петровић: Ја сам разумео да је то потврдан одговор, да је она могла да види та лица која су је пустили после на ту реку. Да ли он познаје неког...

Председник већа: Дакле, могла је да их види.

Сведок-оштећени Беким Гаши: Да, могла је да их види, да.

Адв. Милан Петровић: Да ли он познаје неког полицајца Бекима? Ту из Вашег краја, неки Беким да је био?

Председник већа: Немамо превода.

Сведок-оштећени Беким Гаши: Ја га познајем, али ту нисам видео њега.

Адв. Милан Петровић: Добро. Само судија ја имам још једно питање. Где је био Исмет да ли зна? Да ли је видео Исмета ту онда?

Сведок-оштећени Беким Гаши: Па Исмет је био са мојом мајком и мојим сестрама.

Адв. Милан Петровић: И само још једно питање пошто ми колега помогао, да ли су те сивомаслинасте униформе вукле мало и на жуту боју? Да ли може то да прецизира?

Председник већа: Како Вам је то питање да ли су вукле на жуту боју?

Адв. Милан Петровић: Па...

Сведок-оштећени Беким Гаши: Не могу то да потврдим, не могу то да потврдим.

Адв. Милан Петровић: Немам више питања.

Председник већа: Да ли још неко од бранилаца има питања? Немате. Да ли пуномоћник оштећеног, ево можете Ви прво а онда ћемо да разјаснимо неке ствари.

Адв. Никола Чукановић: Мене само занима када сте дошли код стрица Бајрама кажете „били су једна кућа у којој су били мушкарци, а друга у којој су биле жене где је бачена она бомба“, па Ви помињете да је бачена бомба и у ходнику куће где сте били само мушкарци вас 12. Да ли је неко повређен том приликом, убијен, или?

Сведок-оштећени Беким Гаши: Не. Јер бомбу су бацили у ходнику и само врата су била разваљена од силине експлозије.

Адв. Никола Чукановић: Добро хвала. А након тога кажете да сте изашли из Бајрамове куће и да је тамо било са вама у тој кући претпостављам из села Студенчани избеглица, када сте кренули иза те куће према реци почели су да пуцају према Вама. Да ли је неко рањен том приликом? Ко је почео да пуца? Да ли је убијен?

Сведок-оштећени Беким Гаши: Том приликом је убијен Мехмет Љимани.

Адв. Никола Чукановић: Да ли је неко био рањен сем што је убијен Мехмет Љимани?

Сведок-оштећени Беким Гаши: Било је других, било је који су били у соби са Аземином и са оним дечацама чија имена сам споменуо, али су они имали мало лакше ране, нису биле баш тако велике ране.

Адв. Никола Чукановић: Кажите ми, да ли сте видели ко је пуцао том приликом иза куће Бајрамове кад сте кренули према реци?

Сведок-оштећени Беким Гаши: У вези чега постављате ово питање? О ком тренутку Ви постављате такво питање? С којим тренутком он има везе сад?

Адв. Никола Чукановић: У тренутку када сте, кад након што су бацили две бомбе у ходник Бајрамове куће где сте били Ви са још 11 мушкараца, кренули сте да бежите иза Бајрамове куће ка реци заједно са тим људима који су били из села, избегли из села Студенчан. Након тога, док сте бежали, пуцају ка вама, мене занима ко пуца да ли сте видели?

Сведок-оштећени Беким Гаши: Мислим да је ту настао неки неспоразум мали. Ми смо ту остали али реч је о војницима. Они су били војници.

Адв. Никола Чукановић: То управо и питам. Ко је пуцао тада? Значи пуцали су војници. Које су имали униформе то су Вас испитивали.

Председник већа: Моменат, у праву сте. Кад је објашњавао поред реке, он је помињао полицијске патроле.

Сведок-оштећени Беким Гаши: Рекао сам да су били војници.

Председник већа: Поред реке?

Сведок-оштећени Беким Гаши: Војници су били.

Адв. Никола Чукановић: Не поред реке. Сад сам га ја питао кад су кренули иза Бајрамове куће ка реци да беже, ко је пуцао ка њима?

Адв. Ђуро Чепић: Приговор.

Председник већа: Само молим Вас да одговори па онда.

Адв. Никола Чукановић: Не чујемо ништа.

Сведок-оштећени Беким Гаши: Током два дана док смо ми били ту, стално је било присуство војника око нас и око куће.

Судски тумач Гани Морина: Да ли сте чули превод сада молим вас?

Председник већа: Да.

Адв. Никола Чукановић: Очигледно се нешто не разумемо.

Председник већа: Конкретно. Ваше питање гласи?

Адв. Никола Чукановић: Моје питање гласи након што су бацили две бомбе у кућу стрица Бајрама где је он био са још 11 мушкараца, каже нико није повређен, две бомбе су бачене у ходник куће. Они су изашли из куће и кренули како каже позади Бајрамове куће заједно са избеглицама из села Студенчан ка реци. Тада су почели да пуцају према њима. Ја сам питао да ли је видео ко пуца тада према њима, претходно је објаснио да ли је било жртава и ко су. Значи питање је да ли је видео ко је том приликом пуцао.

Председник већа: Добро. Ви одговорите, а Ви ћете онда приговор. Седите за сада браниоче.

Сведок-оштећени Беким Гаши: Па рекао сам неколико пута да су то били војници.

Адв. Никола Чукановић: Немам више питања. Хвала.

Председник већа: Добро. Изволите браниоче.

Адв. Ђуро Чепић: Приговор врло основан значи без основа односно Фондације, да заступник оштећеног поставља питање где смо добили јасан експлицитан одговор у тужилачкој истрази. Наиме, исти овај сведок на страни 5 у првом ставу је изјавио „ја више нисам знао шта се догађа, чуо сам пуцњаву“. Значи нема ко је пуцао, одакле је

пуцао, шта је видео, није видео. Него није знао шта се догађа. И одједном добијамо овакво, супротна страна жели да руши кредибилитет на овај начин.

Председник већа: Добро. Је ли то све браниоче?

Адв. Ђуро Чепић: Ако ми дозволите да уз Вашу дозволу заступник оштећеног је отворио једну тему која није испитана кроз испитивање одбране, а реч је о овим избеглицама.

Председник већа: Само моменат, да ли сте Ви завршили са Вашим питањима? Сачекајте, касније ћете када заврши пуномоћник оштећених, обзиром да сам Вас питала претходно да ли имате питања. Сачекаћете да он заврши, изволте даље.

Адв. Никола Чукановић: Ово о чему је сада говорио бранилац нема никакве везе са оним што сам ја питао. Ово што он цитира, то је ситуација када се он вратио у кућу и налазио на спрату куће и то са стране 5. Ја питам нешто што...

Адв. Ђуро Чепић: Молим Вас колега немојте....

Председник већа: Браниоче, нисте добили реч. Опомињем Вас бићете новчано кажњени уколико убудуће устанете и без одобрења председника већа говорите. Седите.

Адв. Ђуро Чепић: Молим за реч...

Председник већа: Казнићу Вас, седите. Изволте.

Адв. Никола Чукановић: Хвала. Надам се да нећете дозволити више ова упадања...

Председник већа: Молим Вас, нисте Ви сада ту да процењујете моје поступање и мој рад. Изволите питање.

Адв. Никола Чукановић: Не оцењујем само кажем да се надам да ће ми бити омогућено да ...

Председник већа: Наравно.

Адв. Никола Чукановић: Постављам питања на која имам право. Значи ја уопште нисам питао за моменат када се он налазио на спрату куће о коме говори бранилац него о моменту када је он био у кући свога стрица Бајрама и након тога су позади куће кренули да беже. Немам више питања. Ви сте ме нешто питали, не знам више стварно.

Председник већа: Вас нисам ништа питала. Изволите браниоче Чепићу, сачекајте, представите се. Само моменат. И мало нижим тоном. Изволте.

Адв. Ђуро Чепић: За потребе записника име ми је Ђуро а презиме Чепић, а у својству сам браниоца окривљених овде. Е сада. Значи 5. страна, први став, ако се пажљиво прочита јасно је ово што сам ја питао. Исто то тражим и супротна страна да прочита и на такав начин да поставља питања а не овде да се импутира нешто што не

стоји. То је мој захтев, то је мој основ. Значи, ако се бавимо озбиљним, врло озбиљним послом...

Председник већа: Молим Вас не морате пола сата да објашњавате, имамо још два сведока. Конкретно можете у једној реченици да кажете Вашу примедбу.

Адв. Ђуро Чепић: Све сам рекао. Значи контекст је тај из тога извучено. Овде се упорно покушава нешто супротно. И молим да ми се да прилика да поставим питање јер је отворена нова тема.

Председник већа: Изволите.

Адв. Ђуро Чепић: Наиме, реч је о избеглицама из Студенчана. Значи...

Председник већа: Добро. То сам ја намеравала да разјасним, али изволте можете Ви.

Адв. Ђуро Чепић: Наравно. Господине Гаши, ја сам Ђуро Чепић адвокат, бранилац окривљених. Добар дан. Да ли ме чујете господине Гаши?

Сведок-оштећени Беким Гаши: Да, чујем.

Адв. Ђуро Чепић: Занимају ме ове избеглице из Студенчана. Хоћете ми рећи разлог зашто су они дошли у Ваше село?

Сведок-оштећени Беким Гаши: Они су побегли још од '98 године од прве офанзиве која је започела тад. Ту је била тетка са својом породицом и две друге родице које су биле у сродству са стрином. У мојој кући није било тих избеглица таквих али у стричевој кући било је.

Адв. Ђуро Чепић: Само јасноће ради колика је удаљеност од Студенчана до Вашег села?

Сведок-оштећени Беким Гаши: Није то много далеко. Између 2 и 3 километра. Више нема, од 3 километра сигурно нема више.

Адв. Ђуро Чепић: Хвала Вам. Немам више питања.

Председник већа: Добро. Управо бих се ја надовезала на ово што је питао бранилац окривљеног. Ви сте рекли Неџад Битићи је био гост. Је ли тако? Ту у селу Вашем?

Сведок-оштећени Беким Гаши: Да.

Председник већа: Чији је био гост и одакле је Неџад Битићи?

Сведок-оштећени Беким Гаши: Он је био гост код Муслије. Неџад Битићи је био гост Муслије, код Муслије. Он је исто тако и нећак Муслије.

Председник већа: Одакле је Неџад?

Сведок-оштећени Беким Гаши: Из Студенчана.

Председник већа: Колико је година имао тада Неџад?

Сведок-оштећени Беким Гаши: Ја мислим да је тад имао око 60 година.

Председник већа: 60?

Сведок-оштећени Беким Гаши: Између 50 и 60, близу преко 60 година.

Председник већа: Добро. Ви сте рекли да је у кући Вашег стрица Бајрама где сте и Ви прешли, било доста избеглица из Студенчана. Сада кажете да су то избеглице још из '87 године? '98 године је ли тако?

Сведок-оштећени Беким Гаши: Да, да. Рекао сам они су већ '98 су дошли ту.

Председник већа: А зашто? Шта се десило у месту Студенчани '98 године?

Сведок-оштећени Беким Гаши: Па тачно не могу да Вам кажем шта се ту догодило јер тад сам био већ студент, редован студент и у Приштини сам био.

Председник већа: Добро. Кажите ми, у то време место Студенчани које је удаљено 3 километра, ко је командовао тим местом? Чије су оружане снаге ту биле? Да ли ОВК или српске војске?

Сведок-оштећени Беким Гаши: Није ми познато, нисам ја видео.

Председник већа: Није Вам познато? Добро. Да ли су у то време долазиле кажете „пуцало се са свих страна“, да ли су у то време долазили људи, жене, деца, мушкарци из других околних села у Ваше село Трње?

Сведок-оштећени Беким Гаши: Јел Ви мислите тачно на оно време кад се догодило убиство или...

Председник већа: Да. Тада у марту месецу. Значи тада у марту месецу крајем марта, када се пуца са свих страна да ли је доста људи из других села прелазило и долазило код вас у Трње?

Сведок-оштећени Беким Гаши: Да. Било је пуно тих избеглица из тих села околних села, помешани су били. Било је из села где су заједно са Србима живели.

Председник већа: Добро. Да Вас питам, лица, мушкарци који су учествовали у оружаним формацијама ОВК, да ли су остављали своје оружје и униформе и долазили као цивили након што су места и положаји на којима су били заузети од стране полиције и српске војске? Дакле, конкретно Вас питам.

Сведок-оштећени Беким Гаши: Код нас тога није било а у вези других места мени није познато. Али код нас није било. До 20. био сам у Приштини 20. ја сам се вратио у село Трње.

Председник већа: Да ли Вам је познато да је уопште у том периоду било одраслих мушкараца из Вашег села који су били припадници Ослободилачке војске Косова? ОВК или УЧК већ не знам како, променио се назив.

Сведок-оштећени Беким Гаши: Не.

Председник већа: Нико из Вашег места није учествовао?

Сведок-оштећени Беким Гаши: Не.

Председник већа: А из места Студенчани?

Сведок-оштећени Беким Гаши: Не.

Председник већа: Није Вам познато. Добро. Ви сте рекли у Трњу је по Вашем сазнању страдало 31 лице? 16 се води као нестало а остали су сахрањени. Да ли Вам је познато ко је сахрањен и где је сахрањен?

Сведок-оштећени Беким Гаши: Да, да, знам. Знам, познато ми је.

Председник већа: Да ли можете да нам наведете имена лица која су сахрањена и место где су та лица сахрањена?

Сведок-оштећени Беким Гаши: Несталих, него лица која смо пронашли.

Председник већа: Нисам разумела. Не чује се превод.

Сведок-оштећени Беким Гаши: Знам где су сахрањена лица која су убијена тад.

Председник већа: Да ли може да нам наведе њихова имена и презимена и место где су сахрањени?

Сведок-оштећени Беким Гаши: Да.

Председник већа: Изволите.

Сведок-оштећени Беким Гаши: Шабан Гаши, он је сахрањен у селу Трње после рата, Хамзи Гаши он је био заједно са Шабаном, и Рефки Реца сви су били, сва тројица били су заједно. Кад смо стигли ми смо ту видели један гроб и нисмо знали да су сва тројица ту. Био је само један број. Кад смо отворили гроб, ми смо нашли њихове личне карте и утврдили смо да је реч о њима.

Председник већа: Ко ми?

Сведок-оштећени Беким Гаши: Било је и других чланова других породица који су били ту присутни. Онда извршили су ексхумацију. Дакле, ова три лица која сам споменуо они су били већ изгорели у кући Шабана Гашија и кућа је изгорела заједно са овим телима.

Председник већа: Са њиховим телима је ли тако?

Сведок-оштећени Беким Гаши: Да, тако је и они су идентификовани после рата.

Председник већа: Добро. Даље?

Сведок-оштећени Беким Гаши: Бахрије Гаши, Ајмоне Гаши, Лефије Краснићи, Бехаре Краснићи, њихова тела је пронашао неки пастир у селу Брезје на самом граници са Албанијом. И ми смо њихову ексхумацију извршили.

Председник већа: Само моменат, да ли је званично извршена ексхумација тих тела и њихова обдукција, а након тога сахрана на другом месту?

Сведок-оштећени Беким Гаши: Да, да. Службено је то урађено и касније они су сахрањени доле у мом селу.

Председник већа: Добро.

Сведок-оштећени Беким Гаши: Арбен Гаши, и он је био убијен. Он је био са мајком Арифом која је исто тако овде сведок. Његово тело је изгорело а након тога је и он сахрањен јер смо пронашли његово тело.

Председник већа: Остатке његовог тела је ли тако?

Сведок-оштећени Беким Гаши: Да, остаци његовог тела.

Председник већа: То је све, је ли тако, што је Вама познато? Добро. Ви сте помињали у овом Вашем исказу када сте објашњавали да сте приложили сте копију која је пронађена у селу Лешане на којој пише име српског војника из тог села. На папиру је списак војника, име команданта који каже да је успешно завршио операцију у том селу. Ви сте се о томе изјашњавали.

Сведок-оштећени Беким Гаши: Да, да, ја сам изјавио да је то реч о једној копији. Оригинал код мене није, ја немам оригинал тог.

Председник већа: А коме сте дали оригинал? Ми то немамо у спису.

Сведок-оштећени Беким Гаши: Оригинал једном су узели представници Хашког трибунала. А ја имам само копију тога.

Председник већа: Добро. Јесте ли Ви то понудили Тужилаштву?

Сведок-оштећени Беким Гаши: Он је био један Србин из села Лешане чије име се тамо спомиње.

Председник већа: Илић Срећко.

Сведок-оштећени Беким Гаши: Да.

Председник већа: Добро. Тај папир где су била наведена имена тих лица, војника, зашто сте Ви то показивали? Које сте Ви тај папир дали?

Сведок-оштећени Беким Гаши: Ја имам само копију те листе. Оригинал није код мене. Ја могу да вам донесем само копију те листе.

Председник већа: Да ли је понудио претходно за време тужилачке истраге тужиоцу који га је саслушавао, Тужилаштву за ратне злочине? Нашем тужилаштву српском? Када је дао свој исказ дана 08.10.2013. пред замеником тужиоца за ратне злочине, да ли је понудио тај папир?

Адв. Ђуро Чепић: Судија уз Вашу дозволу, ја сам био у Приштини присутан...

Сведок-оштећени Беким Гаши: Они су изјавили да „копије не примамо то за нас не важи, за нас важи само оригинал“.

Председник већа: Добро. У вези овог Илић Срећка зашто сте њега помињали? Можете да нам објасните?

Сведок-оштећени Беким Гаши: Па на слици се видело да је он био присутан ту.

Председник већа: Ви сте га препознали на фотографији?

Сведок-оштећени Беким Гаши: У тој копији се налази и његово име и презиме.

Председник већа: И он је лице које је рекло да је успешно завршио операцију у том селу?

Сведок-оштећени Беким Гаши: Да. То је лице које је изјавио. Е сад да ли је он изјавио да је то успешно урађено или како је урађено то је друга ствар. Али да је он изјавио тако нешто ја сам и рекао.

Председник већа: Одакле му је то познато? Је ли он то чуо?

Сведок-оштећени Беким Гаши: На тој слици је био његов потпис и тамо је писало то што сам ја рекао.

Председник већа: Не разумем на тој фотографији Илић Срећка је писало да је он успешно обавио свој задатак у селу Трње?

Сведок-оштећени Беким Гаши: Пише али ја не знам какав је био тај његов задатак. Тачно какав је задатак имао прецизније, да ли да евакуише убијене, да ли да убије, а шта да ради, ја не знам какав је задатак он имао. Али пише да је имао задатак.

Председник већа: Ви сте објаснили да је тај доказ пронађен у школи у селу Лештане.

Сведок-оштећени Беким Гаши: Тако сам изјавио.

Председник већа: Да се ради о копији која није читљива. Јасно је да тамо пише име српског војника из села Лештан и пише име списак војника име једног команданта, наводите који каже „да сам успешно завршио операцију у том селу“. Шта то значи, да нам објасните.

Сведок-оштећени Беким Гаши: Ту је пронашао неколико листа, неколико да кажем тих... различите листе има тамо не са 10-15 имена, него и више има листа, стража има разних листа. А између њих била је и ова листа.

Председник већа: То је као неки дневник је ли тако?

Сведок-оштећени Беким Гаши: Могу да се слажем са том констатацијом да је то било тако.

Председник већа: Добро. Не сећате се шта је писало осим ових навода да је успешно завршио операцију у том селу? Не сећате се даље шта је писало?

Сведок-оштећени Беким Гаши: Не, не сећам се даље шта је било. Не.

Председник већа: Добро. Кажите ми Ви сте видели овде присутне Гавриловић Павла и Козлина Рајка? Можете да се окренете, они седе у првом реду. Иза Вас. Да ли се сећате да сте их видели том приликом 25. марта у Вашем селу?

Сведок-оштећени Беким Гаши: То је био један тренутак који је био јако, јако тежак, борили смо се да бисмо се извукли живи. Немогуће је сад идентификовати, то је велики проблем. Не могу ја сад да кажем то. Нећу да кажем оно што ја нисам сигуран и што нисам видео својим очима и у шта нисам сигуран, то нећу да кажем.

Председник већа: Добро. Ја мислим да смо разјаснили све оно што је спорно. Уколико неко од присутних, тужиоче, браниоци, сведоци налазите да треба разјаснити још неке чињенице, имате могућност на то да укажете, па бих онда да направимо једну паузу пре него што отпочнемо саслушање ова преостала два сведока. Изволте браниоче Чепићу. Тужиоче извините.

Заменик тужиоца: Најкраћи, али најопаснији бранилац је овај поставио мало, али нисам хтео да се мешам да не би узнемирио одговор, али ево искористићу сада прилику. Ови људи које сте Ви видели са крова куће, да ли су и ту били ти са марамама или не? То је једно питање, а друго је, онај што сте видели да је бацио бомбу, је ли он имао неку мараму? Те мараме су увучене у овај поступак. Ја разумем зашто је то бранилац Петровић урадио, али то је било...

Председник већа: Да чујемо одговор, тужиоче.

Заменик тужиоца: Добро, добро.

Председник већа: Најпре.

Сведок-оштећени Беким Гаши: Он је кроз прозор који је гађао, он је имао једну капу.

Заменик тужиоца: Добро, да ли то можемо да кажемо, ако сам разумео, то је била, да питам, које је боје униформа била?

Председник већа: Питан је више пута.

Заменик тужиоца: Добро, хајде, можемо да закључимо да је то...

Сведок-оштећени Беким Гаши: Рекао сам да је то била маслинаста, сиво-маслинаста.

Заменик тужиоца: Добро.

Сведок-оштећени Беким Гаши: Униформа и неке шаре, неке шаре и то да додам.

Адв. Ђуро Чепић: Судија, ако дозволите само, преводац је рекао потоњу реч коју нисмо разумели, шаре, неке шаре, нешто...

Председник већа: Нисмо разумели последњу реч, што сте рекли, нешто у вези шаре.

Судски преводац Гани Морина: Ако сте чули шаре, значи да сам рекао то што је рекао. Дакле, јесте униформа сиво-маслинаста, али њему је изгледало да постоје неке шаре у тим униформама. Ето, то је изјавио, конкретно речено.

Председник већа: Добро.

Заменик тужиоца: И сада одговор на оно прво питање. Са крова куће Вашег стрица, ово што сте видели да је тридесетак војника, за које сте изричито рекли да су војници, да ли су они имали неке мараме на себи?

Адв. Ђуро Чепић: Већ питан.

Председник већа: Само превод да чујемо.

Сведок-оштећени Беким Гаши: Ја сам изјавио да је било укупно њих око тридесет, али нисам рекао да су сви носили мараме. Неки су од њих имали мараме.

Председник већа: Добро. Да ли је то све, тужиоче?

Заменик тужиоца: То је све.

Председник већа: Добро. Изволите, Чепићу.

Адв. Ђуро Чепић: Судија, ако дозволите, само ово питање при крају постављања Ваших питања које се тиче исправе, а сведок ју је приложио Тужилаштву, ја сам био присутан у Приштини и имао сам прилику исту да видим и значи... Пазим ја на то, тужиоче.

Председник већа: Добро, изволите.

Адв. Ђуро Чепић: Значи, ако треба име још једном да поновим због потребе записника.

Председник већа: Не, не, изволите.

Адв. Ђуро Чепић: Ако ми дозволите, ми би били врло захвални ако можемо да добијемо копију исте и да овај сведок, уколико нађемо за потребно, потврди аутентичност те копије, јер верујемо да је немогуће након седамнаест односно шеснаест година од критичног догађаја, да се сачува негде и оригинална исправа, па да то буде тај формални недостатак, зашто исту не можемо да оснажимо у овом поступку.

Председник већа: Ја, браниоче, ту копију нисам видела у спису, можда је мени то промакло, али мислим да није.

Адв. Ђуро Чепић: Не, не, није Вам промакло, није Вам промакло. Е то је разлог зашто исту тражимо. Е онда ћемо употпунити целу причу и по питању ових других.

Председник већа: Јер, тог документа у списима нема.

Адв. Ђуро Чепић: Е па управо то и кажем да би добро било да је овај сведок донесе, да евентуално уколико се нађе потреба да поставимо које питање на те околности исто поставимо и ову ствар детаљније разјаснимо, јер у истој се помиње управо ово што је сведок рекао, помињу се одређена имена, то су житељи тог места, Лешане и тако даље.

Председник већа: Добро, о томе ћете накнадно.

Адв. Ђуро Чепић: ОК. Значи, у том смислу да сведок не иде у публику, него да...

Председник већа: Не, сведок ће остати, он је и захтевао да остане и да присуствује саслушању осталих сведока.

Адв. Ђуро Чепић: Ако га будемо звали опет за додатно сведочење на околност ове исправе коју тражимо.

Председник већа: То нема никакве везе са његовим сведочењем, он је саслушан и може да да свој исказ.

Адв. Ђуро Чепић: Ако Ви тако сматрате.

Председник већа: Сматрам у сваком случају.

Гаши, да ли постоји нешто што сте Ви сматрали да треба да изјавите, а нисмо Вас питали? Да ли постоји још нешто што бисте изјавили о овом догађају?

Сведок-оштећени Беким Гаши: Не.

Председник већа: Кажите ми, чиме се Ви бавите сада, који посао обављате?

Сведок-оштећени Беким Гаши: Ја радим у једном одељењу у вези пореза, тамо као неки руководиоца тог сектора.

Председник већа: Пореске неке?

Сведок-оштећени Беким Гаши: Да, у пореском одељењу, да.

Председник већа: Зато што сте Служби за подршку и помоћ сведоцима овога суда доставили потврду о висини Ваше дневнице која укупно износи 725,13 ЕУР-а. То је јако висока дневница, за било које услове, дневна зарада.

Сведок-оштећени Беким Гаши: Не, то је грешка, то није за један дан, него то је моја плата, није то...

Председник већа: То Вам је укупна плата?

Сведок-оштећени Беким Гаши: Да, да.

Председник већа: Добро.

Сведок-оштећени Беким Гаши: То ми је месечна плата.

Председник већа: Добро. Ви сте имали данас изгубљену зараду, је ли тако, да ли се Вама одбија од плате ово што сте данас дошли да сведочите?

Сведок-оштећени Беким Гаши: Да.

Председник већа: Данас и сутра?

Сведок-оштећени Беким Гаши: Да, да, и прошли пут ја сам изгубио једну, ону зараду, дневну зараду.

Председник већа: Добро, да ли Ви тражите да Вам овај суд то надокнади?

Сведок-оштећени Беким Гаши: Није мој главни циљ сада да ја тражим да се то компензира, односно да ми се надокнади. Ја имам циљ да се то једном рашчисти, да изађе на видело истина.

Председник већа: Свакако, зато смо и овде, него ја Вас питам, пошто Вам је плаћен и долазак овде и смештај, да ли тражите да Вам се плати и изгубљена дневница, обзиром да одсуствујете с посла и да ли Вам се дневница одузима за ове дане, јер имате право на то?

Сведок-оштећени Беким Гаши: За мене није то неки проблем, изгубио сам ја свој посао тамо дакле за ове дане, али нема везе.

Председник већа: Добро. Ми ћемо, ја Вам се захваљујем, Ви сте захтевали да будете први саслушани и да присуствујете испитивању осталих сведока. Налазим да не

постоји ниједан разлог због чега не бисте седели у судници, за време њиховог испитивања, па можете да будете присутни за време њиховог испитивања, а ми ћемо сада направити паузу – 15 минута, да бисмо данас стигли да саслушамо све ове сведоке.

КОНСТАТУЈЕ СЕ да се одређује пауза у 12 и 15 часова, а наставак претреса се одређује у 12 и 30 часова.

Након паузе, **НАСТАВЉА СЕ** главни претрес у 12 и 45.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се у доказном поступку изведе доказ **саслушањем сведока Ариффе Гаши.**

Адв. Ђуро Чепић: Судија, да искористимо ово време док не дође сведок, само једну ствар, уз Вашу дозволу, наравно, ја бих негде око пола два морао да напустим судницу због другог суђења, а колеге наравно настављају са одбраном.

Председник већа: Само моменат, Ви сте једини бранилац другоокривљеног.

Адв. Ђуро Чепић: Не, не, колега Митровски има заменичко пуномћје у спису.

Председник већа: Јесте доставили?

Адв. Ђуро Чепић: Не, не, од раније у спису за она претходна рочишта.

Председник већа: Не треба ако већ имамо у спису.

Адв. Ђуро Чепић: Има, има.

Председник већа: Не могу да се сетим да ли сте ми дали.

Адв. Ђуро Чепић: Хвала.

Испитивање сведока - оштећене АРИФЕ ГАШИ

Председник већа: Добар дан, Ариффе Гаши, је ли тако?

Сведок – оштећена Ариффе Гаши: Ариффе Гаши.

Председник већа: Уколико не можете да стојите, због Вашег здравственог стања, можете да седнете било где овде, има микрофона и тамо где су, где имате слушалице. А можете и столицу да јој принесете.

Сведок – оштећена Ариффе Гаши: Да, могу да стојим, али можда ћу касније имати потребу да седнем.

Председник већа: Добро. Ариффе, ми смо Вас позвали на предлог Тужилаштва за ратне злочине да будете саслушани овде на главном претресу на околности догађаја који су се одиграли 25. марта 1999. године у селу Трње. Даћете нам Вашу личну карту или неки документ да бисмо утврдили Ваш идентитет.

Сведок – оштећена Ариффе Гаши: Да, имам личну карту.

Председник већа: Даћете нам личну карту на увид.

Сведок – оштећена Ариффе Гаши: Ево одмах.

Председник већа: Добро.

Сведок Ариффе Гаши, идентитет утврђен увидом у личну карту издату дана 11.06.2009. године МРБ МУП МИА под бројем ID02716283, рођени сте 1951. године, у селу Доловац, је ли тако?

Сведок – оштећена Ариффе Гаши: У селу Доловац.

Председник већа: Са пребивалиштем у селу Трње, Сува Река, Косово и Метохија, од оца Рустема?

Сведок – оштећена Ариффе Гаши: Да, да.

Председник већа: По занимању сте?

Сведок – оштећена Ариффе Гаши: Да, да, отац ми се зове Рустем.

Председник већа: По занимању сте? Домаћица, претпостављам?

Сведок – оштећена Ариффе Гаши: Ја сам старија жена, сада више нисам ни у стању да радим, гајим неко цвеће и тако.

Председник већа: Добро, кажите ми, да ли познајете окривљене у овом предмету?

Сведок – оштећена Ариффе Гаши: Не, није ми овде познат нико од присутних.

Председник већа: Гавриловић Павла и Козлина Рајка, дакле не познајете?

Сведок – оштећена Ариффе Гаши: Не, не, мој случај мало је другачији.

Председник већа: Добро. Као сведок, без обзира што сте оштећени, дужни сте да говорите истину.

Сведок – оштећена Ариффе Гаши: Да, схватила сам о чему се ради, причаћу само истину.

Председник већа: Не смете ништа прећутати.

Сведок – оштећена Ариффе Гаши: И никако другачије. Не, нећу то урадити.

Председник већа: Давање лажног исказа представља кривично дело.

Упозоравам Вас да нисте дужни да одговарате на питања, уколико бисте тиме вероватно себе или блиског сродника изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном прогону.

Сведок – оштећена Ариффе Гаши: Да, јасно ми је, разумела сам.

Председник већа: У смислу чл.96 Закона о кривичном поступку, потребно је да положите заклетву. Текст заклетве гласи: заклињем се својом чашћу да ћу о свему што будем питана, говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато, нећу прећутати. Може само да изјави да ли – да или не.

Сведок – оштећена Ариффе Гаши: Да, заклињем се.

Председник већа: Добро.

Сведок опоменут, упозорен, у смислу чл.95 став 1 и 2 ЗКП, након положене заклетве, у смислу чл.96 ЗКП, изјави:

Ја Вас позивам да се изјасните о свему ономе што сте опазили, упамтили, чега се сећате, а шта се десило тог дана 25. марта у Вашем селу, 1999. године. Изволите.

Не чујемо превод.

Сведок – оштећена Ариффе Гаши: Да, то је био четвртак, 25. март, ми смо се скупили ту сви код свекрве, ми смо били сви унутра, ту смо седели. Ми смо хтели да изађемо, али он нам је забранио јер је рекао, немојте изаћи, јер ми ништа нисмо урадили. Када је видео да долазе, онда смо изашли, ја, мој син који је убијен ту на путу, а ове остале ја нисам видела. Ето то је тако било.

Председник већа: Да ли је то све, имате ли још нешто да изјавите?

Сведок – оштећена Ариффе Гаши: Свог супруга и млађег сина ја више нисам ни видела, они су нестали, па онда стрина са четири ћерке, а сина који је убијен, ми смо њега и сахранили.

Председник већа: Да ли је то све?

Сведок – оштећена Ариффе Гаши: Од тог тренутка када ми је убијен син старији, ја млађег сина и свог супруга више нисам видела. Тада смо ми изашли и упутили смо се у правцу других села.

Судски тумач Гани Морина: Можете ли да јој дате једну столицу да седне, јер не може више да стоји.

Председник већа: Донесите столицу сведоку. Да ли је то, Ариффе, све што сте хтели да изјавите овде пред судом?

Сведок – оштећена Ариффе Гаши: Да.

Председник већа: Све, добро.

Сведок – оштећена Ариффе Гаши: То знам, то сам изјавила и мој син са тог брда, гађан је гранатом и тако је изгубио живот, а млађи син и супруг они су нестали и до дан-данас ја ништа не знам о томе.

Председник већа: Добро, Ариффе, да ли Ви у овом кривичном поступку потражујете односно желите да остварите имовинско-правни захтев?

Сведок – оштећена Ариффе Гаши: Једино тражим да пронађете ови који су нестали.

Председник већа: Дакле, придружујете се кривичном гоњењу окривљених.

Сведок – оштећена Ариффе Гаши: Што се мене тиче, ја се слажем са тим, али свако појединачно нека се изјасни, а не када увек се чини када се отварају врата и ја помислим, ето то је син и вратио се.

Председник већа: Добро. Најпре, обзиром да сте Ви сведок Тужилаштва, позивам заменика тужиоца за ратне злочине, уколико има питања за сведока.

Заменик тужиоца: Немам, немам питања.

Председник већа: Немате питања. Браниоци, да ли неко од бранилаца има питања? Добро.

Ви сте малопре рекли да је Ваш један син погинуо приликом самог гранатирања села.

Немамо превод.

Сведок – оштећена Ариффе Гаши: Ја нисам видела свог сина када је био погођен, али знам, други су рекли да је погођен гранатом. И ја сам њега видела у једној другој кући, пре него што је издахнуо и тражио је воду.

Председник већа: Добро, да ли је то у питању Арбен Гаши?

Сведок – оштећена Ариффе Гаши: Да, реч је о Арбену Гашију, он је имао тада 16 година.

Председник већа: Добро, то је значи, то убиство се десило ван куће у тренутку док је он са оцем бежао, је ли тако, или док је бежао са другим људима?

Сведок – оштећена Ариффе Гаши: Ми смо се извукли и почели да бежимо, ја, моја ова из уже породице и још једна жена и други који су били присутни. Тада је он убијен, а други су били убијени у дворишту.

Председник већа: Дакле, она је била у близини када је њен син Арбен Гаши погинуо или рањен?

Сведок – оштећена Ариффе Гаши: Да, да, ми смо били и када смо закорачили да пролазимо кроз врата, ја сам осетила да је он погођен, почела је крв да шишти и ту сам била свесна да је он погођен гранатом, претпостављам.

Председник већа: Она је у свом исказу који је дала дана 08.10.2013. године, навела да је њен син тога дана је умро супруг и један син, а да је други син умро...

Сведок – оштећена Ариффе Гаши: Ја могу да тврдим само за овог сина који је био са мном, који је погођен гранатом и да је умро. А за супруга и сина, чула сам да су они погинули, али ја нисам видела када су они били погођени. Ми смо тада сви отишли, ја сам тада пошла у правцу Албаније и из Албаније за Немачку и тамо сам боравила извесно време.

Председник већа: Добро. Од кога је чула за супруга и другог сина да су погинули?

Сведок – оштећена Ариффе Гаши: Ја лично нисам видела када су они погинули, нити сам видела њих мртве. То су ми испричали, испричао је брат њеног супруга, он је испричао и његова жена. Нажалост, тај је умро, али његова је жена жива. Она зна да су они ту погинули.

Председник већа: Да ли може њихова имена да нам наведе, и брата и супруге?

Сведок – оштећена Ариффе Гаши: То је Исмет Гаши и његова супруга која ће сада доћи да сведочи.

Председник већа: Добро. Дакле, њен син Сеад Гаши је заједно са оцем изашао тога дана и од тада га више није видела, је ли тако и нису пронађени њихови посмртни остаци.

Сведок – оштећена Ариффе Гаши: Тачно је то, госпођо, они од тога дана када су изашли, нестали и о њима ја до дан-данас ништа не знам.

Председник већа: Добро. Претпостављам да је син Арбен погинуо у кући или испред куће њеног свекра?

Сведок – оштећена Ариффе Гаши: Да, да, па ми смо сви били ту код њега, било је ту и других људи, избеглица, али о њима ја немам никакве податке, не знам који су били и није ме много то преокупирало.

Председник већа: Како се зове њен свекар? Да ли је то Мусли Гаши?

Сведок – оштећена Ариффе Гаши: Мусли Гаши, Шефћинат Гаши, Шућри Гаши, Седат Гаши, Хабибе Гаши, Чисник Гаши, Натуре Гаши, Евемир Гаши, они су били у мојој кући, Хуљије Гаши, Љуљета Гаши, Бљерта, Љумпурија, сви су Гаши.

Председник већа: Да ли су они били у кући њеног свекра Мусли Гашија? Да ли су и она и њен супруг живели у тој кући раније или су имали своју кућу?

Сведок – оштећена Ариффе Гаши: Четири девојке са мајком су дошле код свекра тамо код њега. А ја сам изашла тад, ми смо почели већ да напустимо то да бежимо. Али те куће се налазе у једном истом кругу. Није то нека раздаљина велика од куће до куће.

Председник већа: Да ли је то исто двориште?

Сведок – оштећена Ариффе Гаши: Говорим о том дворишту ту код свекрве, а тада сам изашла са сином и нисам више гледала шта се тамо догађа.

Председник већа: Добро. Њен син Арбен Гаши је тада имао колико година?

Сведок – оштећена Ариффе Гаши: 16 година.

Председник већа: А Седат 13, је ли тако?

Сведок – оштећена Ариффе Гаши: Млађи син Седат имао је 13 година.

Председник већа: Седат да. Она се изјаснила у свом исказу који је дала 08.10.2013. године, наводећи да је касније када су се вратили из Албаније, да су пронашли њеног сина и он је сахрањен, то је претпостављам Арбен Гаши?

Сведок – оштећена Ариффе Гаши: Да, реч је о Арбену нашли смо посмртне остатке и њега смо сахранили.

Председник већа: Да ли је, где је сахрањен Арбен Гаши и да ли је пре тога обављена обдукција?

Сведок – оштећена Ариффе Гаши: Сећам се добро да је гроб био отворен скоро 6 месеци. Они су њега овај, посмртне остатке узели, послали их за Ораховац и ту је стајало то пуно.

Председник већа: Дакле, вршена је обдукција? Да ли је она упозната са тим?

Сведок – оштећена Ариффе Гаши: Да, да. Јасно ми је. Јер 6 недеља гроб је био отворен и онда су донели те посмртне остатке и поново смо их сахранили.

Председник већа: Да ли може да нам детаљније објасни где су пронашли посмртне остатке њеног сина Арбена?

Сведок – оштећена Ариффе Гаши: Мени је познато где је он сахрањен, постоји гроб и знам тачно место где је он сахрањен.

Председник већа: А где је сахрањен?

Сведок – оштећена Ариффе Гаши: Он је сахрањен у селу Трње где су сви сахрањени, ту је сахрањен и мој син.

Председник већа: Да ли је њој познато где је пронађен када су се вратили из Албаније?

Сведок – оштећена Ариффе Гаши: Кад су га пронашли ја тада нисам била присутна јер сам била у Немачкој, тако да не знам где су га нашли и у каквом стању су га нашли. Али кад је извршила ексхумација, касније кад су га по други пут сахранили ја сам била присутна.

Председник већа: Добро. Осим повређивања свог сина да ли је иједног момента тога дана видела убиство цивила албанске националности у селу?

Сведок – оштећена Ариффе Гаши: Не. Ми смо изашли, упутили се у правцу другог села Лешане, и нисам видела уопште ко је од осталих био убијен. И након три дана боравка у том селу онда смо продужили пут даље за Албанију.

Председник већа: Дакле, одмах по почетку гранатирања она је кренула ка ком селу?

Сведок – оштећена Ариффе Гаши: То је село Лешане. Ми смо сви изашли упутили се, изашли на онај ауто пут и кад смо стигли код тог места Лешане покушали смо да улазимо у једну кућу, једва смо та врата отворили и ту смо се склонили. Касније сам ја отишла код мог брата.

Председник већа: Добро. Да ли је у међувремену сазнала на који начин су изгубили живот, на који начин су погинули њен супруг и други син Седат Гаши?

Сведок – оштећена Ариффе Гаши: Ја њих нисам видела уопште. Уопште нисам их видела.

Председник већа: Да ли је чула од неког како су они погинули?

Сведок – оштећена Ариффе Гаши: Да, да, мени је испричао рођени брат мог супруга све како се догодило али ја нисам хтела да верујем шта се то догодило, увек сам чекала тренутак кад ће се они поново појавити али је он нама објаснио шта се то догодило.

Председник већа: Како се зове брат њеног супруга који је то причао и шта је испричао?

Сведок – оштећена Ариффе Гаши: Зове се Исмет Гаши.

Председник већа: Шта Вам је Исмет Гаши испричао? Како су погинули Ваш супруг Шућурај Гаши и Ваш син Седат Гаши?

Сведок – оштећена Ариффе Гаши: Он је испричао како су дошли и извели су нас све напоље, поређали су нас у двориште и онда су они убијени. Тако нам је он испричао. Ја сама лично нисам то видела али то су његове речи. Причао је како је он тражио воду, како је био рањен и пузећи тако два-три дана ишао по дворишту, ваљда након 6-7 дана је преминуо.

Председник већа: Мислите на Арбена Гашија или на Седата Гашија? Не чујемо. Може да нам се преведе?

Сведок – оштећена Ариффе Гаши: Мој млађи син који је био са супругом, били су здрави. И они по речима брата његовог они су одмах погинули без обзира на то што су били здрави људи. Али он је овај брат мога супруга и он је издржао пар дана, али је био јако тешко рањен. Он се кретао ту два-три дана са тим ранама.

Председник већа: Ко се кретао? Седат или брат Вашег супруга?

Сведок – оштећена Ариффе Гаши: Реч је о Исмету.

Председник већа: Исет Гаши је ли тако?

Сведок – оштећена Ариффе Гаши: Исет Гаши брат мога супруга.

Председник већа: Добро. Ви сте рекли у Вашем исказу који сте дали дана 08.10.2013. године, да није видела тога дана униформисане људе у селу. Да ли остаје при тој изјави?

Сведок – оштећена Ариффе Гаши: Стојим иза онога што сам изјавила јер ја стварно лично нисам видела униформисане људе.

Председник већа: Добро. Од осталих мештана или рођака, да ли има сазнања шта је било са њеном свекрвом, свекром и осталим рођацима који су тада нестали, који се од тог дана воде као нестали?

Сведок – оштећена Ариффе Гаши: Не, ја апсолутно не знам ништа о њиховој судбини даље. Ни о свекру, свекрви и осталим тим људима о којима ме питате.

Председник већа: Добро. Да ли има сазнања ко се још увек води као нестало, ко је сахрањен од њених блиских рођака? Она је наводила да је познато да се као нестала лица воде њен свекар Мусли Гаши.

Сведок – оштећена Ариффе Гаши: Бахрије Гаши, отприлике знам сад ко је сахрањен, значи Бахрије Гаши, Ајмоне Гаши сахрањена, Шабан Гаши...

Председник већа: Само полако да бисмо могли да региструјемо јер немамо писане доказе о томе. Ко је сахрањен по њеном сазнању?

Сведок – оштећена Ариффе Гаши: Бахрије Гаши, Ајмоне Гаши, Хамзи Гаши, Шабан Гаши, Бесарта Гаши, Шемсије Гаши, Ветим Гаши, и Арбен Гаши.

Председник већа: Они су сахрањени јел тако? Да ли има сазнања да је вршена њихова обдукција?

Сведок – оштећена Ариффе Гаши: Није ми познато, ја нисам била овде тад. Није ми познато ја сам тад боравила у Немачкој годину и по дана, вероватно сазнања имају неки други који су тад били ту.

Председник већа: Да ли су они сахрањени у селу Трње сви?

Сведок – оштећена Ариффе Гаши: Да, сви су сахрањени ту.

Председник већа: На сеоском гробљу је ли тако?

Сведок – оштећена Ариффе Гаши: Не, нису у сеоском гробљу него њихови гробови су посебно, на посебном месту.

Председник већа: На посебном месту? А да ли има сазнања које је то место? Да ли у оквиру породичног домаћинства на њиховим имањима или на неком другом месту?

Сведок – оштећена Ариффе Гаши: Ја не знам како се то место зове али знам да су сви сахрањени на једном месту.

Председник већа: Добро. Од осталих лица да ли има нека сазнања да ли се они воде као нестали, да ли је утврђено да су то нестала лица обзиром да ми немамо никакве доказе.

Сведок – оштећена Ариффе Гаши: Искрено да вам кажем ја не знам за друга нестала лица, свако нек пријави ако има неког члана који је нестао и ја сам старија жена не памтим сад све који је нестао. Не памтим имена и презимена свих тих људи који су нестали.

Председник већа: Добро. Нема више питања. Да ли неко накнадно има неко питање за сведока? Нема других питања. Ариффе ја Вам се захваљујем што сте се одазвали позиву суда, Ви сте истакли имовинско правни захтев, придружили сте се кривичном гоњењу у претходном исказу сада сте то потврдили. Уколико буде било потребе ми ћемо Вас звати, али верујем да Вас нећемо звати а добићете одлуку суда у вези овог кривичног поступка. Можете да останете у судници, можете да се удаљите по Вашем избору.

Сведок – оштећена Ариффе Гаши: Хвала Вам пуно што сте ме саслушали. Ја сам оперисана скоро од срца, врло тешко се осећам. Али кад сте ме звали ја сам се одазвала и хвала Вам пуно што сте ме саслушали.

Председник већа: Хвала и Вама што сте се одазвали позиву суда. Уколико се не осећате добро здравствено можете захтевати од наше службе да Вас одмах упути у хотел где сте смештени да се одморите.

Сведок – оштећена Ариффе Гаши: Осећам се јако уморна иначе друге тегобе немам. Али стварно сам јако уморна.

Председник већа: Добро. Можете сведока да изведете па онда могу и службе да организују да се одмах ако захтева превезе до хотела. Позваћете сведока Ђиле Гаши.

Сведок – оштећена Ариффе Гаши: Хвала Вам још једном.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се у доказном поступку изведе доказ саслушањем сведока оштећене Ђиле Гаши.

Испитивање сведока-оштећене ЂИЛЕ ГАШИ

Председник већа: Даћете нам само личну карту да бисмо проверили Ваш идентитет.

Сведок-оштећена Ђиле Гаши, индентитет сведока утврђен увидом у личну карту издату дана 02.04.2009. године, од МКБ МУП МА под бројем ИД 02596830. Изволите личну карту.

Рођена дана 23.09.1964. године јел тако у месту Грејковац, са пребивалиштем у месту Трње, Сува Река, Косово и Метохија, по занимању куварица.

Председник већа: Да ли познајете окривљене Гавриловић Павла и Козлина Рајка који су оптужени за овај догађај у Вашем месту дана 25.03.1999. године. Да ли познајете уопште окривљене? Ево они седе иза у овом првом реду. Да ли познајете Гавриловић Павла и Козлина Рајка?

Сведок – оштећена Ђиле Гаши: Једног од њих мало препознајем.

Председник већа: Како га препознајете? Значи препознајете га. Кога од њих препознајете? Можете прстом да покажете. Козлина Рајка. Како га препознајете? Да ли сте га виђали раније? Да ли сте били у неким блиским односима или сте га само видели и када?

Сведок – оштећена Ђиле Гаши: Не. Пре нисам га познавала нити сам имала прилику, само памтим од тога дана.

Председник већа: Тада сте га видели 25. марта 1999. године. Нисте у завади никаквој са окривљенима?

Сведок – оштећена Ђиле Гаши: Не.

Председник већа: Добро. Без обзира што Вас саслушавамо у својству сведока оштећене, као сведок дужни сте да говорите истину и не смете ништа прећутати од онога што Вам је познато о овом догађају. Давање лажног исказа представља кривично дело. Да ли се чује? Упозоравам Вас да нисте дужни да одговарате на питања којима

бисте себе или Вашег блиског сродника вероватно изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном прогону.

Сведок – оштећена Ђиле Гаши: Јасно ми је.

Председник већа: Да ли желите да положите заклетву и да ли се заклињете својом чашћу да ћете о свему што будете питани пред судом говорити само истину и да ништа од онога што Вам је познато нећете прећутати?

Сведок – оштећена Ђиле Гаши: Да.

Сведок опоменута, упозорена у смислу чл. 95 ст. 1 и 2 ЗКП-а након положене заклетве у смислу чл. 96 ЗКП-а изјави:

Председник већа: Изволите. Можете да се детаљно изјасните о свему што сте тада опазили, што сте упамтили од дешавања у селу у коме сте се налазили, селу Трње 25. марта 1999. године. Можете неометано да изнесете све оно чега се сећате а након тога путем преводиоца постављаћемо Вам питања, најпре тужилац пошто сте Ви предложени да будете саслушани од стране тужилаштва, затим браниоци окривљених, окривљени евентуално, судско веће, пуномоћник, Ваш пуномоћник који је овде присутан. Изволите.

Сведок – оштећена Ђиле Гаши: Можемо да почнемо. Ја сам спремна да дам своју изјаву. Разумела сам ово што сте ме упозорили. Јел од почетка да почнем?

Председник већа: Да, све чега се сећате.

Сведок – оштећена Ђиле Гаши: 25. марта 1999. године, око 06 сати ујутро на брду нашега села са тог брда су почели да силазу у правцу села припадници српске војске и имали су један топ колико се сећам. И тог тренутка кад смо се сви пробудили отприлике сви, видели смо њих приметили смо њих. И након 15-так – 20-так минута силазили су доле реч је о војницима и пуцали су с времена на време. Прво су гађали кровове зграда, ми смо се повукли и ушли смо унутра како бисмо се заштитили. али након врло кратког времена пешадија је већ стигла и почели су да улазе они по оним кућама, нашим кућама у том окружењу. А када смо приметили да они долазе и како су почели по двориштима да улазе, ми смо одмах напустили куће и иза кућа ту постоје наше њиве, у том правцу смо се упутили. Они су ушли у двориште и ту су пуцали из разног наоружања, аутоматског наоружања, то што су имали, али ту поред кућа, налази се једна река и пре него што смо ми ушли у ту реку, они су убијали, четворо људи или петоро људи, ту негде, тај број. Ми смо неки већ ушли у ту реку, а они нису престали да пуцају у дворишту. Продужили смо пут низ реку, а они су после ишли на више, јер мало више се налази мост и нон-стоп су пуцали без престанка и нас су ухватили, наравно. Ухватили су нас ту у реку и ми смо се предали ту сви. Били смо ту пуно нас тог тренутка, било је и гостију неких из села Студенчане, ухватили су нас ту, све скупа. Задржали су нас отприлике ту око двадесетак минута како смо се предали, а неки од војника говорили су на српском језику, хајде да поубијамо све, ниједан да се не извуче. Али ту је била радио-веза, вероватно су разговарали са неким другим. Колико сам схватила, вероватно су добили наређење да чекају мало, да не пожуре. Они су чекали, наравно и након кратког времена, стигли су и остали. Два полицајца су стигла, они су зауставили ту неколико мушкараца и неколицину од нас, жена, деце исто тако су ту

зауоставили, али су нам рекли, „хајде сада, дижите се, хајде, идите одавде“, а мушкарце су ту задржали. Ми смо пошли пешице, хајде да кажем, негде око двадесет-тридесет метара и они су њих поубијали, ту. Јако смо били близу, видели смо то. Вратили смо се у правцу наших кућа поново, али куће су биле већ под ватром у то време и почеле су да горе и ту смо се задржали до увече, али више смо били у дворишту, него унутар куће, у кући. Увече смо се сви ту овај нашли и они од стрица и други, па смо сви заједно ту били скупа и они су видели исту ствар, ово што сам ја испричала и имали смо намеру да увече напустимо скроз двориште и да изађемо из тих кућа. Чули смо опет пуцњаве од једне групе, да ли је то била нека патрола или шта је било, том приликом ту убијена су још два човека и од страха ја са своје троје деце и једна друга жена, блиска, рођакиња и ту смо се вратили и склонили се у подруму једне куће. Ту смо се сакривале још три дана и три ноћи. И свако вече ту је била присутна војска и свако вече су они пуцали, само војска, полиција није била присутна, викали су, палили су куће, а ми смо сакривене ту биле и они нису знали да смо ми ту биле сакривене и нису знали да се ту налазимо. И након 12 сати, дакле после поноћи, четвртога дана, ми смо изашли, не приметно. Тада је киша падала у то време и саме са децом стигли смо до села Лешане, близу, то је једно село близу нашег места. То вече смо остали у Лешане до ујутру. Онда поново у колони смо побегли отуда. Посмртни остаци су остали ту где су били убијени на том месту, то је било ја мислим више од десет људи које нико није дирао. Након тога стварно ми није познато шта се догодило, не знам шта се догодило. После тога ми смо отишли у шуму, планине, отуд отишли смо у правцу Албаније и стигли до Албаније. Ето то је то, тако је то било.

Председник већа: Питања, тужиоче, да ли имате?

Заменик тужиоца: Добар дан. Колико вас је отишло, пошло према реци и ако можете да нам кажете имена?

Сведок-оштећена Ђиле Гаши: Нас је било отприлике око 25 особа.

Преводаца Гани Морина: Да ли сте чули превод?

Председник већа: Да, да.

Преводаца Гани Морина: Добро.

Заменик тужиоца: Да ли је то нека Ваша ужа родбина, да ли знате имена свих
25?

Сведок-оштећена Ђиле Гаши: Знам имена свих тих људи скоро, само имена деце се не сећам.

Заменик тужиоца: Хајде да почнемо са овим људима, рекли сте четворо, петоро је убијено.

Председник већа: Па можемо хронолошки, тужиоче, значи које је она догађаје видела, односно убиства, па да наброји где је кога, да бисмо имали преглед.

Заменик тужиоца: Управо је то чини ми се хронолошки, Ви ме слободно исправите ако, али ја мислим да је то било прво, да су убијени приликом покушаја одласка кроз њиве.

Председник већа: Од куће у њиве, на њиви, испред куће, је ли тако?

Заменик тужиоца: Иза куће.

Председник већа: Иза куће, када је убијена, ко је тада све убијен?

Сведок-оштећена Ђиле Гаши: Да, сећам се, на њиви прво је убијен Рамадан Краснићи, убијена је Рефије Краснићи, Бесарта, то је моја ћерка, Бахрија Гаши, то је моја свекрва, Ајмоне Гаши, то је рођена сестра мог супруга, убијена је Бехаре Краснићи и још једна друга жена, не сећам се моментално њеног имена, то је жена из комшилука била, то су лица која су убијена у првом налету када смо напустили, када смо побегли отуд. Након тога супруг тамо где су их ухватили, мој супруг Шабан Гаши, па сада његов брат Хамзи Гаши, Муамед Краснићи, Краснићи то је ујак, он је из Студенчана, има још једно лице, али тренутно не могу да се сетим његовог имена, ту из села, један мушкарац, али ето не могу сада да се сетим како се зове.

Председник већа: Изволите даље, тужиоче.

Заменик тужиоца: Ви сте отприлике рекли бројку, али колико је тог дана страдало људи у Вашем селу?

Сведок-оштећена Ђиле Гаши: Да, ја познајем све њих, али ја мислим да је свако изгубио живот или је био убијен ту у свом дворишту.

Заменик тужиоца: Али колико укупно људи је убијено?

Сведок-оштећена Ђиле Гаши: Па отприлике око 28.

Заменик тужиоца: Добро.

Сведок-оштећена Ђиле Гаши: Лица.

Заменик тужиоца: У ком тренутку сте видели особу коју сте данас препознали у судници?

Адв. Иван Митровски: Судија, примедба.

Председник већа: Само да прво одговори, па ћете онда примедбу.

Сведок-оштећена Ђиле Гаши: Од оног тренутка када су нас ту скупили и задржали нас око двадесет минута.

Председник већа: Поред реке, је ли тако?

Сведок-оштећена Ђиле Гаши: Да.

Заменик тужиоца: Је ли он има некакве везе са убиством мушкараца?

Председник већа: Којих?

Заменик тужиоца: Након што су Вас задржали поред реке?

Адв. Милан Петровић: Примедба, питање би могло да буде само у правцу шта је он радио, да опише шта је особа коју је препознала, ради, а не да ли је убио неког мушкарца.

Судски тумач Гани Морина: Извините, ја не могу да преводим тако.

Председник већа: Мислим да је примедба на месту, прво морите да питате, шта је радио, мало делује сугестивно.

Заменик тужиоца: Добро, слажем се. Шта је ова особа радила, па сте га запамтили?

Сведок-оштећена Ђиле Гаши: Па сећам се, сећам се када су међусобно разговарали, сећам се тог тренутка, јер ми 20 минута смо, наш поглед је био уперен тачно на њих, у том правцу.

Председник већа: Да ли можете конкретно да нам опишете, где сте га тачно видели, са ким је био, шта је имао на себи обучено и шта је све радио, његове радње да нам опишете.

Сведок-оштећена Ђиле Гаши: Сећам се да су били у војничкој униформи, било је пуно људи, било је око седам, осам у униформама војничким, сећам се тога. Дакле, тога се сећам.

Председник већа: Добро, Ви сте рекли, он је разговарао. Да ли је осим тога нешто радио, да ли је некога тукао, да ли је у некога пуцао, да ли је у некога уперео оружје, то Вас питам, да ли сте то видели?

Сведок-оштећена Ђиле Гаши: Ја се сећам да су они говорили међусобно и чула сам када су рекли – „хајде да поубијамо све“, али је међу њима био још један Беким Гаши се звао неки војник.

Председник већа: Да ли је био војник или је био у полицијској униформи?

Сведок-оштећена Ђиле Гаши: Он је био раније полицајац, али ако говоримо о том конкретном тренутку, он је био у војној униформи, био је војник.

Председник већа: Добро, изволите тужиоче даље.

Адв. Иван Митровски: Судија, имао сам примедбу, молим Вас, рекли сте када заврши.

Председник већа: Изволите.

Адв. Иван Митровски: Хвала. Судија, препознавање окривљеног Козлине извршено је супротно одредбама чл.90.

Председник већа: Ја нисам ни вршила препознавање, питала сам да ли познаје окривљеног.

Адв. Иван Митровски: Ево управо сада тужилац сада базира своје доказе на том препознавању.

Председник већа: Молим Вас, седите, у реду је, ушло је у транскрипт. Изволите, тужиоче.

Заменик тужиоца: Помињали сте неку радио-станицу, неки токи-воки за то време док сте чекали тих двадесет минута. Да ли се сећате, од тих седам, шест, седам, осам људи, ко је то носио? Да ли је можда овде присутни окривљени имао радио-станице?

Сведок-оштећена Ђиле Гаши: Не сећам се тачно ко је од њих, један од њих је имао такав апарат код себе, али не сећам се да је то носило ово лице о коме ми сада говоримо, тога се не сећам.

Заменик тужиоца: Да ли се сећате, да ли сте могли да издвојите некога ко Вам се чинио као неко ко је ту важнији од осталих, неко ко је главни ту?

Сведок-оштећена Ђиле Гаши: Ја мислим да онај ко је говорио више, ја мислим да је он био главни, он је говорио више од осталих.

Заменик тужиоца: А да ли је то овде присутни овај кога сте видели малопре, да ли је то тај који је главни? Господине Гани, нисмо чули одговор.

Преводилац Гани Морина: Извините.

Сведок-оштећена Ђиле Гаши: Претпостављам, с обзиром да је говорио више, да је он био главни и претпостављам да је то лице кога сам показивала малопре, да је он био то.

Заменик тужиоца: Хвала, немам више питања.

Председник већа: Добро, то су претпоставке, можемо конкретно питање. Браниоци, да ли имате питања?

Заменик тужиоца: Ја немам више питања.

Адв. Иван Митровски: Адвокат Иван Митровски, бранилац првоокривљеног Павла Гавриловића и по заменичком пуномоћју бранилац окривљеног Козлине. Имам питања за сведока и прво питање ће се односити управо на почетак њеног исказа, то је на другој страни, први, други, трећи, четврти, пети, шести ред, она изјављује да се критични догађај догодио око 6 часова ујутру, изјављује да су били тенкови, топови и да је била пешадија.

Председник већа: Добро, да чујемо питање.

Адв. Иван Митровски: Питање гласи, одакле је то видела и са ког растојања?

Сведок-оштећена Ђиле Гаши: Када су заузели положај изнад села, ја мислим да смо били удаљени око 500 метара од њих.

Адв. Иван Митровски: Да ли је био дан у 6 сати ујутру или ноћ, 25. марта 1999. године?

Сведок-оштећена Ђиле Гаши: Па дан је био, дан је био, они су у 6 сати већ заузели положај тамо где сам рекла.

Адв. Иван Митровски: А одакле сте Ви то гледали?

Сведок-оштећена Ђиле Гаши: Од балкона кућног, кућног балкона. Ја сам то видела од балкона наше куће, куће где смо били.

Адв. Иван Митровски: На основу чега сте закључили да је у питању пешадија?

Сведок-оштећена Ђиле Гаши: Па тако се они зову, то је пешадија, они су пешице сишли. На основу тога претпостављам да је то, да је реч о пешадији.

Адв. Иван Митровски: Да ли је сведокиња видела какве су униформе имали?

Председник већа: То је већ објаснила у свом претходном исказу, па не знам да ли да се понављамо.

Адв. Иван Митровски: Имам право на унакрсно испитивање.

Председник већа: Само молим Вас, она је на питање одговорила.

Адв. Иван Митровски: Треба мени да одговори, унакрсно испитујем, судија, као и Ви што испитујете, иако председник већа нема право на унакрсно испитивање.

Председник већа: Молим Вас, хајмо питање.

Адв. Иван Митровски: Па поставио сам.

Председник већа: Какве униформе су имали?

Сведок-оштећена Ђиле Гаши: Како да се не сећам, то је била војничка униформа и имало је понегде се приметило да има неке шаре, али углавном били су у војничким униформама.

Адв. Иван Митровски: Какве су то шаре?

Сведок-оштећена Ђиле Гаши: Шаре, за те шаре могу да кажем да су били негде, ево као лишће отприлике како изгледају, ето у том смислу могу да их опишем.

Адв. Иван Митровски: Као какво лишће, увело лишће или зелено лишће?

Сведок-оштећена Ђиле Гаши: У облику лишћа које је почело мало да пожути, ето у том смислу.

Адв. Иван Митровски: Хвала. Следеће питање да нам објасни, ради се о догађају иза куће Шабана Гашија и спомиње жртве тог догађаја. Да нам објасни само, да ли је видела ко пуца у Бесрату Гаши, Ајмоне Гаши, Бахрију Гаши, Бехаре Краснићи и Рамадана Краснићија и једну комшиницу коју она не познаје?

Сведок-оштећена Ђиле Гаши: То је реч о војницима који су били у нашем дворишту. Ми смо већ били изашли, ту су биле жице, од тог правца су они гађали, пуцали и наравно, кога год су ухватили, он је већ настрадао.

Адв. Иван Митровски: Добро, кажите ми, да ли сте Ви могли да видите ко пуца у Вас, када наводите у истражном поступку да сте бежали? Ви сте бежали са лицем према даље или према назад?

Сведок-оштећена Ђиле Гаши: Војска. Војска.

Адв. Иван Митровски: Добро, судија, ја бих подсетио сведока на њен исказ из истражног поступка, испред јавног тужиоца, на страни 10. код мене, јер ја немам странице обележене и пише, на питање, ко је пуцао, прво је рекла – војска, а затим је изјавила: „Нисам могла да проверим униформе, јер смо ми бежали, нисам могла да гледам иза“. Ето то је њен исказ од речи до речи, да објасни разлику сада између овога.

Председник већа: Само моменат. Да ли сте сигурни да је то била војска или нисте сигурни да је била војска, када бежите од куће и када пуцају за вама у њиви?

Сведок-оштећена Ђиле Гаши: Сигурна сам, сто-посто, јер када смо ушли у реку, мало смо се ту задржали, нисмо пошли одмах, па смо с времена на време ми смо подигли главу и ми смо приметили да је то војска.

Адв. Иван Митровски: Питајте је, зашто онда је то рекла у истрази.

Заменик тужиоца: Приговор, судија.

Председник већа: Реците.

Заменик тужиоца: Није тачно ово што каже колега, јер пре те реченице...

Председник већа: „Војска их је убила“.

Заменик тужиоца: „Војска их је убила“, она је врло ту прецизна.

Председник већа: „Значи нису плаве униформе него ове друге“, она каже, „нисам могла да проверим униформе, јер смо ми бежали, нисам могла да гледам иза“.

Заменик тужиоца: И сада је објаснила, тако да нема разлике, сада је рекла да су биле војне.

Адв. Иван Митровски: Како нема разлике?

Заменик тужиоца: Не, али Вам је објаснила шта је рекла жена.

Адв. Иван Митровски: Ама, колега, ја је питам, шта је...

Председник већа: Седите, тужиоче, изволите даље питања.

Адв. Иван Митровски: Да ли ово питање могу да поновим или да појасни разлику, судија?

Председник већа: Добро, ево ја ћу да је питам. Због чега сте тада рекли када су Вас питали да ли је било плавих униформи, због чега сте рекли „нисам, ми смо бежали нисам могла да гледам иза“? Не чујемо превод.

Сведок – оштећена Ђиле Гаши: Тако сам изјавила. Нисам их приметила у каквим су униформама били док смо ушли у реку, имала сам прилику једног тренутка да погледам и приметила сам како су били, у каквим униформама су били.

Председник већа: Али Ви сте рекли на њиви. Ко је то урадио? Војска их је убила. Колико је та њива удаљена од реке?

Сведок – оштећена Ђиле Гаши: Одмах иза куће се налази та њива. Тик поред куће.

Председник већа: А река?

Сведок – оштећена Ђиле Гаши: А река је ту одмах чим прођеш њиву је близу, то није далеко. Одмах је ту близу.

Председник већа: То објашњава. Изволте даље с питањима браниоче.

Адв. Иван Митровски: Следеће питање. Да нам објасни како је утврдила да су убијени Бесарта Гаши, Ајмоне Гаши, Бахрије Гаши, Бехари Краснићи и Рамадан Краснићи?

Председник већа: Откуд јој сазнање? Је ли то?

Адв. Иван Митровски: Откуд јој сазнање кад је бежала и није се враћала поново.

Сведок – оштећена Ђиле Гаши: Нисам ја то чула него ја сам то видела. Нисам ја чула да су они убијени него ја сам то видела да су они убијени.

Адв. Иван Митровски: Кад је видела судија?

Сведок – оштећена Ђиле Гаши: Па ја сам, како смо пошли у правцу реке, како смо ходали ми смо одмах приметили како падају један за другим.

Председник већа: Док сте били на њиви јел тако?

Сведок – оштећена Ђиле Гаши: Док смо ушли у реку, кад смо пошли у том правцу...

Председник већа: Само моменат.

Сведок – оштећена Ђиле Гаши: Тог тренутка они су убијени.

Председник већа: Само моменат. Нека нам се прво, мислим да је тако најбоље, нека нам се сведок прецизно изјасни од момента када они излазе из дворишта и крећу да беже преко њиве ка реци, хронолошки како је ко убијен од ових лица чије је убиство видела.

Сведок – оштећена Ђиле Гаши: Први који је убијен је Рамадан Краснићи, прво су њега убили.

Председник већа: Где су га убили?

Сведок – оштећена Ђиле Гаши: На њиви је убијен чим је изашао из куће. На њиви, први је он убијен.

Председник већа: Добро. Даље.

Сведок – оштећена Ђиле Гаши: После тога је убијена она комшијска жена чијег имена се не сећам.

Председник већа: Да ли се можда не ради о Рахеме Воци?

Сведок – оштећена Ђиле Гаши: Рахеме Воци.

Председник већа: Јел јесте?

Сведок – оштећена Ђиле Гаши: Да, да, ради се о Рахеме Воци да.

Председник већа: Зато што укрштањем разних исказа долазимо до тог податка. Добро, даље.

Сведок – оштећена Ђиле Гаши: Потом је убијена Рефије Краснићи.

Председник већа: Само моменат. Како је име? Рефије Краснићи?

Сведок – оштећена Ђиле Гаши: Да, Рефије Краснићи па Бехаре Краснићи.

Председник већа: Сви на њиви?

Сведок – оштећена Ђиле Гаши: Да, потом свекрва Бахрије Гаши, моја ћерка Бесарта Гаши, Ајмоне Гаши рођена сестра мог супруга, све три су биле заједно тог тренутка.

Председник већа: Оне су убијене такође на њиви, је ли тако пре него што су дошле до реке?

Сведок – оштећена Ђиле Гаши: Да.

Председник већа: Добро. Даље.

Сведок – оштећена Ђиле Гаши: Ови остали мушкарци су убијени касније тад кад су нас већ опколили и ухватили.

Председник већа: Поред реке је ли тако?

Сведок – оштећена Ђиле Гаши: Да, да, тачно на обали реке, ту поред реке.

Председник већа: Да ли су то Шабан Гаши, Хамзи Гаши и Мухамед Краснићи?

Сведок – оштећена Ђиле Гаши: Да, Мухамед Краснићи да.

Председник већа: Хамзи Гаши, Шабан Гаши, Мухамед Краснићи. Да ли је било још неког? Добро. Ви сте рекли у Вашем исказу који сте дали дана 08.10.2013. године да су на њиви били сви на једном месту Шабан Краснићи, Гаши, кажете „у њиви кад су дошли полицајци“ пита тужилац колико је укупно било убијених без ћерке, свекрве, сестре које су раније убијене, када су они стигли није било других убијених само ћерка и прва група иако нејасно, изјашњавају се различито. Можда сте збуњени питањима која су Вам постављана јер видим да ни питања нису била баш најдоследнија. Дакле, можемо да резимирамо да су Ваша, сестра Вашег супруга Ајмоне Гаши, затим Ваша свекрва Бахрије Гаши, Рефија Краснићи, Ваша ћерка Бесарта Гаши и Рамадан Краснићи погинули на њиви пре него што су дошли на реку? Јел то тако?

Сведок – оштећена Ђиле Гаши: Да, тачно је то.

Председник већа: И ко је на њих пуцао да ли војска, полиција или мешовити састав војске и полиције? Ко је на њих које сам сада набројала, пуцао?

Сведок – оштећена Ђиле Гаши: То су војници били који су били у дворишту.

Председник већа: Добро. Даље, они су, претходно сте их видели у дворишту јел тако? Те војнике.

Сведок – оштећена Ђиле Гаши: Пре него што су они дошли у двориште од куће нашег стрица тамо од тог правца су они дошли ту. Тад смо ми већ били пошли кад су они ушли у двориште.

Председник већа: Добро. И они су из дворишта кренули за вама док бежите ка реци?

Сведок – оштећена Ђиле Гаши: Није то било далеко. Они су испод те жичане ограде су почели да пуцају то није много далеко.

Председник већа: Да. Али ја питам да ли су то исти ти војници који су ушли у двориште кажете Вашег стрица, је ли тако сте рекли?

Сведок – оштећена Ђиле Гаши: Да. Реч је о тим војницима који су дошли из дворишта стрица.

Председник већа: Како се зове стриц?

Сведок – оштећена Ђиле Гаши: Бајрам Гаши.

Председник већа: Бајрам Гаши. Да ли је то исто двориште где се налази кућа Мусли Гашија?

Сведок – оштећена Ђиле Гаши: Да, може да се види ту су дворишта близу, јако близу и може да се примети ако неко улази у било које двориште. То се може видети.

Председник већа: Ја питам да ли може да ми објасни те куће њеног стрица, Мусли Гашија, Бекима Гашија, Лимија Гашија, да ли су то све куће у истом дворишту? Које су куће у истом дворишту? Да ли може то да нам прецизира?

Сведок – оштећена Ђиле Гаши: Не, нису то куће које се налазе у истом дворишту. Та дворишта су одвојена једни од других, али су јако близу.

Адв. Иван Митровски: Судија није сврха...

Председник већа: Само моменат, Беким Гаши је Ваш стриц јел тако?

Сведок – оштећена Ђиле Гаши: То је син од стрица.

Председник већа: То је син од стрица. А Мусли и Бајрам Гаши то су браћа јел тако?

Сведок – оштећена Ђиле Гаши: Да, браћа су.

Председник већа: Добро. Значи након тога поред реке су лишени живота Шабан Гаши, Хамзи Гаши и Мухамед Краснићи је ли тако?

Сведок – оштећена Ђиле Гаши: Да, тачно је то али и онај други чијег се имена ја не сећам.

Председник већа: Још један чијег се имена не сећате. Добро. Ко је тада пуцао на њих? Да ли војска, да ли полиција или мешовити састав војске и полиције?

Сведок – оштећена Ђиле Гаши: Не, није реч о полицији. Није полиција тад била присутна. Дошла су два полицајца али они нису пуцали, него пуцала је војска.

Председник већа: Само војска јел тако?

Сведок – оштећена Ђиле Гаши: Да.

Председник већа: Изволите браниоче даље.

Адв. Иван Митровски: Судија, морамо да се вратимо на ову њиву. Прво то се није десило иза куће ових људи које сте набројали. Десило се иза куће Шабана Гашија.

Председник већа: Ја нисам ни рекла да се то десило иза куће. Иза чије куће су убијена ова лица између осталих и Ваша ћерка?

Сведок – оштећена Ђиле Гаши: Тачно је да су они убијени иза куће Шабана Гашија али то је у непосредној близини и моје куће.

Председник већа: Добро.

Адв. Иван Митровски: Судија, зашто у истражном поступку није изјавила да је убијена критичном приликом и ова Рефија Краснићи? Набраја таксативно имена људи.

Председник већа: Поменула је Рефију Краснићи у свом исказу.

Адв. Иван Митровски: Па ево ја имам овде...

Председник већа: Ево је страна 15, остаје ту до сада који су то мушкарци Шабан Гаши, Хамзи и Мухамед Краснићи, Рефкије.

Адв. Иван Митровски: Рефки је мушкарац.

Председник већа: А Рахите комшиница је Рахите Воци на њу можда мислите?

Адв. Иван Митровски: Не, Краснићи сад је споменула сведок.

Председник већа: Рамадана Краснићија?

Адв. Иван Митровски: Ево да је питамо је ли убијена Рефије Краснићи?

Сведок – оштећена Ђиле Гаши: Рефки Краснићи.

Председник већа: Рефија Краснићи или Рефкија?

Сведок – оштећена Ђиле Гаши: Није то Краснићи, то је друго презиме. Није Краснићи.

Председник већа: Рефкије има друго презиме јел тако?

Сведок – оштећена Ђиле Гаши: Не ради се ту о женској особи него ради се о мушкарцу који се зове Рефки Краснићи.

Председник већа: Рефки Краснићи. А да ли постоји Рефија Краснићи не?

Адв. Иван Митровски: Судија, сведокиња спомиње ја ћу је питати да је код потока убијен Рефки?

Председник већа: На 15 страни је рекла не, то није она то је заменик тужиоца за ратне злочин рекао колико ја видим.

Адв. Иван Митровски: Ако ми допустите...

Председник већа: Који су то мушкарци и да сведок каже, Шабан Гаши, поред реке. Тужилац Вас је питао када су дакле када су дошла тих 5 полицајаца, четворица мушкараца остају ту да седе, који су то мушкарци? А Ви кажете Шабан Гаши, Хамзи Гаши, Муамед Краснићи и овај Рефкије, не могу да се сетим презимена. Значи то је тако?

Сведок – оштећена Ђиле Гаши: Да, то је то.

Председник већа: Добро, значи то је било када су дошла ових 5 полицајаца?

Сведок – оштећена Ђиле Гаши: Да.

Председник већа: Да ли је неко од тих 5 полицајаца пуцао на њих?

Сведок – оштећена Ђиле Гаши: Не, не, није то пуцала полиција него војска.

Председник већа: Добро. Изволте даље браниоче.

Адв. Иван Митровски: Па ништа, прво да ми одговори на ово питање код њиве да се вратимо, то није решено. Значи она је навела да је бежала. Како се уверила да су ова лица лишена живота? Да су умрли.

Председник већа: Па рекла је да се окренула и да је видела. Били су непосредно у њеној близини. Они су трчали сви, пуцало се.

Адв. Иван Митровски: Они су падали.

Председник већа: Да.

Адв. Иван Митровски: Они су били рањени или убијени то питам.

Председник већа: Е па поставите питање конкретно. Немојте да ја закључујем шта Ви хоћете да питате. Дакле, бранилац, само моменат. Бранилац Вас пита како знате да ова лица која сте набројали Ваша ћерка, Бесарта Гаши, Рафије Краснићи, Бахрије Гаши, Ајмоне Гаши, Рамадан Краснићи, како знате да су тада када је на њих пуцано ту у њиви и преминули ту? Да су ту погинули. Да нису преживели, то Вас пита.

Сведок – оштећена Ђиле Гаши: Па ми смо тог тренутка стали, били смо ту, присутни смо били. Ту смо стајали.

Председник већа: Добро браниоче идемо даље са питањима.

Адв. Иван Митровски: То није речено у истрази. Зашто то није рекла у истрази?

Председник већа: Па зашто није рекла, можда није питана. Не можемо сад да се хватамо за сваку реч што је рекла или није рекла. Ви знате да се ради о посебно осетљивим сведоцима, сведок је своје дете изгубила у овом догађају, не можемо као у неким другим предметима зашто није рекла, молим Вас имајте мало обзира.

Адв. Иван Митровски: Судија у њеном исказу каже да су побегли до реке и код реке су заробљени, па како је могла онда сад да стане и да утврди да је наступила смрт?

Председник већа: Добро. То је Ваше, Ваши закључци можемо да посматрамо и тако и другачије, али то је већ оцена исказа. Изволте с питањима.

Адв. Иван Митровски: Добро. Е сада се враћамо код реке и ту се говори о припадницима полиције. Сведок наводи да су припадници полиције 09 страна, ја немам обележено, ја сам ручно обележио можда није тако.

Председник већа: Ја не знам зашто Вам је достављено необележено, наше стране су обележене.

Адв. Иван Митровски: Да боље браним, зато.

Председник већа: Молим Вас без ироније, мислим да нема места таквом опхођењу. Изволте.

Адв. Иван Митровски: И ту каже да су их поделили на две групе на мушкарце и жене и да су након тога жене кренуле, а мушкарци су остали. Е сада да нам објасни како је она могла да види то ко је пуцао кад су се они удаљили како она каже 30 метара од догађаја.

Председник већа: Добро. Ево објасниће нам пошто сте изјавили да су одвојили жене и мушкарце, где сте Ви били и да ли сте видели како се на мушкарце пуца?

Сведок – оштећена Ђиле Гаши: Ми нисмо били много далеко од њих. Реч је о 20-так метара. Било је могуће да се види све и били смо у оном задњем, да кажем, делу тих људи који су пошли у том правцу и могли смо да видимо.

Председник већа: Само моменат, када су Вас издвојили од мушкараца, да ли су вас пустили да одете?

Сведок – оштећена Ђиле Гаши: Нису много говорили. Него су рекли само су нам показали правац и рекли „сад идите у том правцу“.

Председник већа: Добро. Дакле вас нису задржали. Само мушкарце је ли тако?

Сведок – оштећена Ђиле Гаши: У том тренутку да, тако је било.

Заменик тужиоца: Судија, примедба. Нисам хтео да кварим али само да овај, ако дозволите. Сведокиња је рекла 10-15 метара данас у исказу. У овом исказу од 08.10. пише удаљили смо се 10 метара, а бранилац је употребио 30 метара и на тај начин

покушава да збуну сведокињу. То само скрећем пажњу да треба да буде мало пажљивији.

Председник већа: Добро браниоче, стоји ова примедба. Будите мало пажљивији приликом постављања питања. Изволите даље, следеће питање.

Адв. Иван Митровски: 19 страна 10 став, сведок Гаши Ћиле изјављује „ја сам више видела полицијске униформе, војне само оне који су пуцали у почетку“ а питање је било да ли сте видели неког у војној униформи да пали куће или да убија неког? То је питао заменик тужиоца. Сад да објасни како су сад на почетку су њиве, а после је река.

Председник већа: Не разумем уопште Ваше питање тако да не могу да дозволим одговор на то питање, ја не знам шта Ви хоћете да питате. Питајте, немојте да ми читате исказ, питајте.

Адв. Иван Митровски: Па да одговори да ли је тачно ово што је рекла у истражном поступку?

Председник већа: Шта? Шта је рекла?

Адв. Иван Митровски: Да је видела полицијске униформе војне само оне што су пуцали у почетку. А питање је било као што сам рекао да ли је видела неког ко убија и ко пали? Како то може сад овако, сад онако?

Председник већа: „Да ли сте видели неког у војној униформи да пали куће и да убија неког?“ „Ја сам више видела полицијске униформе, војне само оне што су пуцали у почетку. То кад су војници пуцали у почетку тенк и та војска је погодила кућу па је била запаљена, не, кад су пуцали куће нису биле запаљене само цреп“. И даље она објашњава, немојте да извлачите из контекста, него конкретно питајте.

Адв. Иван Митровски: Питам шта је тачно.

Председник већа: Добро. То ћете анализирати кроз евентуалну жалбу али не може на такав начин да се постављају питања. Извлачењем из контекста имајући у виду да је сведок одговарала на питања више пута постављана и не може тако. Изволте.

Адв. Иван Митровски: Па нема сврхе даље питати, хвала Вам.

Председник већа: Има сврхе али да се питања поставе како треба правилно и конкретно. Изволите браниоче.

Адв. Милан Петровић: Бранилац Гавриловић Павла. Госпођо Гаши ја бих Вас замолио да се вратимо хронолошки од почетка, ја ћу Вам постављати врло кратка питања.

Председник већа: Само не можете она питања која су већ постављена то знате.

Адв. Милан Петровић: Па судија ја....

Председник већа: Не можемо да се понављамо она питања на која је сведок дао... молим Вас на која је сведок дао одговор, не можете да понављате.

Адв. Милан Петровић: А како Ви знате шта ћу ја да питам?

Председник већа: Ја Вас само упозоравам да се не понављамо. Молим Вас па немојте тако да се опходите према суду. Ја сам дужна да Вас упозорим да се не понављају питања обзиром да заступате исте окривљене.

Адв. Милан Петровић: Па нормално судија, нисам ја овај, нормално да нећу постављати иста питања.

Председник већа: Не знам, ја морам да упозорим, изволите. Паузу тражи режија.

Председник већа: Изволите браниоче са питањима.

Адв. Милан Петровић: Госпођо Гаши ја ћу Вас питати следеће. Да ли нам можете рећи када је почела пуцњава, када сте чули, тог јутра сте спавали и када је почела пуцњава где сте Ви били у том тренутку када сте чули пуцњаву уопште са брда?

Сведок – оштећена Ђиле Гаши: Причате одмах на почетку шта је било?

Адв. Милан Петровић: Да.

Сведок – оштећена Ђиле Гаши: Јел то питате? Ја сам била у кући тад.

Адв. Милан Петровић: Добро. Када сте Ви изашли из куће?

Председник већа: Будите конкретни питате на време или?

Адв. Милан Петровић: Врло конкретно, ујутро, разумела је, ја мислим сведок је разумела.

Председник већа: Па морамо и ми да разумемо браниоче.

Адв. Милан Петровић: Па ево судија појаснићу...

Председник већа: Да ли везујете за неки догађај или везујете за време?

Адв. Милан Петровић: Не, хронолошки време. Од првог тренутка када је чула пуцњаву.

Председник већа: Добро.

Адв. Милан Петровић: Она је одговорила да је била у кући, ја сада питам даље када сте изашли из куће?

Председник већа: Да ли одмах после пуцњаве?

Сведок – оштећена Ђиле Гаши: Па нисмо ми одмах излетели, изашли напоље. Ми смо били у подруму тамо затворени. Остали смо још можда ајде да кажем отприлике још пола сата.

Адв. Милан Петровић: Добро. Да ли сте изашли из куће када је престала пуцњава?

Сведок – оштећена Ђиле Гаши: Да, тачно је то, кад је престала пуцњава онда смо ми изашли.

Адв. Милан Петровић: Добро. Где сте отишли кад сте изашли из куће односно да Вас питам директно одмах. Да ли сте отишли иза куће?

Сведок – оштећена Ђиле Гаши: Да, сви скупа смо изашли.

Адв. Милан Петровић: И сви сте отишли иза куће?

Сведок – оштећена Ђиле Гаши: Да.

Адв. Милан Петровић: Да ли сте и када је војска дошла били иза куће?

Сведок – оштећена Ђиле Гаши: Тог тренутка кад смо ми изашли у том правцу они су ушли у двориште, војска је ушла у двориште.

Адв. Милан Петровић: Добро. Да ли сте Ви, када су они пуцали, били иза куће?

Сведок – оштећена Ђиле Гаши: Да.

Председник већа: Браниоче да ли можете питања која се односе на чињенице које се доказују. Ви постављате питања проверавате сваку реченицу ево ја Вас пратим, сваку реченицу коју је сведок изговорила у исказу који је дала пред замеником тужиоца за ратне злочине 18.10.2013.

Адв. Милан Петровић: Тако је судија...

Председник већа: Ми овде постављамо питања ради разјашњења одлучних чињеница а не ако бисмо за сваку реченицу поставили питање да проверимо да ли ће сведок да понови то исто, то би трајало унедоглед. Мислим да закон јасно каже на шта питања која се постављају треба да се односе. Ја Вас само упозоравам да обратите пажњу на то и да у складу са тим постављате питања.

Адв. Милан Петровић: Хвала Вам, ја сам само хтео да ухватим неку хронологију овде, јер смо имали тотално, не можемо ни догађај да повежемо.

Председник већа: Можемо, није тако, можемо да повезујемо догађаје.

Адв. Милан Петровић: У реду, хвала Вам на упозорењу. Значи, оног тренутка када је војска ушла у село и када је пуцала, Ви сте били иза куће, само да закључим,

извињавам се што се понављам, али сте ме прекинули, па морам да знам, да наставим контекст.

Заменик тужиоца: Не у село.

Адв. Милан Петровић: У кући.

Председник већа: У дворишту је рекла, да.

Адв. Милан Петровић: Добро, у дворишту, јер ја сам разумео да је било с брда, па када је престала пуцњава...

Сведок-оштећена Ђиле Гаши: Ми смо били у покрету ту одмах поред куће.

Председник већа: Браниоче...

Адв. Милан Петровић: У реду.

Председник већа: Она се изјаснила, само моменат, она се изјаснила и рекла је – војници су сишли одозго, а они су сви изашли из куће и почели да беже. Ја само кажем, ако...

Адв. Милан Петровић: Не, па није тако...

Председник већа: Молим Вас, ако постављате питања да бисте сваку реченицу проверили, да ли ће сведок да понови, то заиста та питања су бесмислена. Постављајте питања у односу на оне чињенице које нису разјашњене.

Адв. Милан Петровић: Знам судија, али ово што сте Ви сада рекли, то није тако.

Председник већа: Добро, изволите даље са питањима, да чујем питања, па ћемо одлучити да ли ћу дозволити одговор.

Адв. Милан Петровић: Тако је, тако је. Овај, следеће моје питање, када сте, Ви сте рекли да сте овде, рекли сте да сте након тога побегли и кренули да бежите према реци, према њиви и да Вас је онда ухватила, ухватила, да, да је онда дошла нека друга група и да Вас је опколила. Ко Вас је опколио на њиви?

Председник већа: Одбија се одговор на питање, обзиром да се сведок већ изјаснила и у исказу датом на записнику 08.10.2013. године и више пута на главном претресу ко је на њиви пуцао и ко их је опколио на њиви. Изволите даље, браниоче, немојте питања на која је већ, на која се већ изјаснила, односно на чињенице на које је већ дала одговоре.

Адв. Милан Петровић: Судија, ја не знам, мислим ја се противим оваквом начину Вашег санкционисања...

Председник већа: Па не можете, па није тако, не можете да постављате питања да бисте, да би сведок поново поновила сваки део свог исказа.

Адв. Милан Петровић: Ево, судија...

Председник већа: Питања се односе на чињенице о којима се није расправљало.

Адв. Милан Петровић: Хвала Вам.

Председник већа: И које треба да се утврде.

Адв. Милан Петровић: Уважена председнице већа, ја сам покушао да ухватим Вашу методологију овде, када колега цитира, Ви кажете, „немојте да ми читате“. Ја бих онда морао да узмем да читам све овде редом.

Председник већа: Само моменат.

Адв. Милан Петровић: Да правим, да постављам питања и да идем...

Председник већа: Молим Вас, сведоци су дошли са Косова, већ је пола три, нема потребе да губимо време, нема потребе...

Адв. Милан Петровић: То је друго, ако Ви сматрате да не треба да губимо време, онда ћемо...

Председник већа: Само моменат, па не можемо у исто време да причамо, сви смо већ уморни и ја Вас молим да се Ви сконцентришете и да се са питањима не понављамо, да не постављамо сведоку сви иста питања, почев од тужиоца, преко претходног браниоца и суда.

Адв. Милан Петровић: Судија, ја сам конципирао моје питање толико кратко, значи питање – одговор, питање – одговор. Ако мислите да је то...

Председник већа: Па, изволите, да чујемо.

Адв. Милан Петровић: Па не могу од Вас.

Председник већа: Изволите.

Адв. Милан Петровић: Значи ја када год покушавам нешто, Ви ме прекидате.

Председник већа: Молим Вас, без таквог обраћања.

Адв. Милан Петровић: Па и Ви немојте да ме прекидате, одбите, пустите ме да поставим онда свих десет питања, па одлучите.

Председник већа: Добро, ево малопре смо одбили, изволите даље.

Адв. Милан Петровић: Одбијте даље. Значи одбили сте ми питање, ко Вас је опколио на њиви, то сте одбили, у реду. Следеће питање, колико група је стигло у Ваше село и ко је стигао од група?

Председник већа: Да ли можете да одговорите на то питање, колико је укупно група, мислите тога дана, 25. марта?

Адв. Милан Петровић: Тако је, колико формацијски група, војних или полицијских?

Председник већа: Само моменат, тужиоче, изволите.

Заменик тужиоца: Ваљда је прво питање, да ли је било више група, па онда да идемо даље, не овако да се убацују групе, као што су се оне мараме убацивале.

Председник већа: Добро, стоји та примедба, да ли сте Ви видели више формацијских група или не и ако јесте, колико?

Сведок-оштећена Ђиле Гаши: Биле су две групе.

Председник већа: Које, да ли можете да их...

Сведок-оштећена Ђиле Гаши: Реч је о двема групама и ја сада не знам поименично како се зове група.

Председник већа: А како их разликујете, зашто сматрате да нису једна иста група? Да ли их разликујете по униформама или одакле долазе, када долазе, на који начин их разликујете и кажете да су то две групе, а не једна група?

Сведок-оштећена Ђиле Гаши: Реч је о двема групама, јер једна је дошла пре, а ова друга група је дошла мало касније. Зато кажем да су биле две групе.

Председник већа: Добро, изволите даље.

Адв. Милан Петровић: Чији су припадници били, ког састава људи који су дошли у првој групи, а који су били ови други?

Председник већа: Мислите да ли војске или полиције, ту поделу?

Адв. Милан Петровић: Тако је, или је све била војска или је све била полиција?

Сведок-оштећена Ђиле Гаши: Сви су били војници.

Председник већа: Добро, изволите даље.

Адв. Милан Петровић: Зашто је у истрази изјавила да је та друга група, да су то дошли само полицајци и на питање тужиоца, јако је била децидна и потврдила да су то били полицајци у плавим униформама.

Председник већа: Где, кажите која страна, која изјава?

Адв. Милан Петровић: Каже, на страни 9.

Председник већа: Добро.

Адв. Милан Петровић: „Хајде да их све побијемо, да не остане нико, али су остали иза њега, чекали наредбу, не знам од кога, али су чекали некога“.

Председник већа: Само моменат, само моменат, где пише?

Адв. Милан Петровић: „Чекали смо једно десетак минута и онда је стигла друга група. Заменик тужиоца: „друга група војника или друга група?“, сведок Гаши Ђиле: Полиције, јесу ли били полицајци или војници? Друга група која је стигла, били су полицајци. Шта значи полицајци, које су униформе носили? Плаве униформе су носили“.

Председник већа: Тачно, ово јесте тачно што је бранилац навео.

Адв. Милан Петровић: Овде нама данас тврдите да је то све била војска. Ко Вам је то рекао?

Председник већа: Молим Вас, немојте тим тоном, ради се о сведоку оштећеном.

Адв. Милан Петровић: Судија, тако говорим природно.

Председник већа: Молим Вас.

Адв. Милан Петровић: Немам намеру...

Председник већа: Па немојте тако да говорите...

Адв. Милан Петровић: Извињавам се.

Председник већа: Морате да се прилагодите...

Адв. Милан Петровић: Извињавам се сведоку, нисам то...

Председник већа: Да су овде у питању ратни злочини, да је сведок изгубила дете у рату. Морамо сви да водимо рачуна о томе.

Адв. Милан Петровић: Судија, ја се извињавам.

Председник већа: И поред обавезе да смо дужни да утврдимо чињенично стање, али са максималним уважавањем и поштовањем оних који су жртве свега овога. Изволите.

Адв. Милан Петровић: У реду.

Председник већа: Па ма ко учинио.

Адв. Милан Петровић: Зашто сте, ја сам питао, мислим да ли да чекам одговор.

Председник већа: Добро, Ви сте рекли, Ђиле Гаши, је ли тако, Ви сте рекли сада да сте видели две групе да су били војници, а тада јесте заиста, на овом записнику

сте изјавили и ја мислим да сте се Ви ту изјашњавали шта се дешавало око ове воде, око реке, да сте рекли да је дошла друга група и рекли сте на питање, тужилац Вас је питао, да ли је друга група била, да ли је било војника или друга група полиције; Ви сте рекли „полиције“. „Јесу били полицајци или војници?“, рекли сте, „друга група је стигла, били су полицајци“. „Шта то значи полицајци и које су униформе носили?“ – „плаве униформе“.

Адв. Милан Петровић: Да ли је то тачно било?

Сведок-оштећена Ђиле Гаши: Када је реч о полицајцима, реч је о двојци полицајаца који су касније стигли, реч је о тим, о тој двојци полицајаца.

Председник већа: На то је мислила када је ово изјавила у овом свом претходно датом исказу, током тужилачке истраге, је ли тако?

Сведок-оштећена Ђиле Гаши: Да.

Председник већа: Добро.

Адв. Милан Петровић: Па, колико је људи било у тој групи другој, када су дошли?

Председник већа: Она се овде изјаснила, када је дошао овај Беким. Сада, колико је било, то није могла у таквим околностима да их броји, ја не верујем, ја мислим да је мало питање...

Адв. Милан Петровић: Судија, да ли је двоје људи група или је више људи група, а у тој групи била два полицајца?

Председник већа: Добро, да ли је у тој групи, кажете сада да су била два полицајца. Да ли је било ту и војника или су само била та два полицајца? Мислим да сте се изјаснили, да сте рекли, на питање тужиоца или претходног браниоца, да је ту било полиције.

Сведок-оштећена Ђиле Гаши: Војници већ су били ту још раније ту нас опколили и били су ту, а ова двојица полицајаца о коме сада говоримо, они су дошли мало касније и прикључили се тој групи.

Председник већа: Добро, изволите даље, браниоче.

Адв. Милан Петровић: Да ли је та друга група ма која, како год Ви њу означаваате, да ли је та друга група убила тих четворо људи за које сте изјавили?

Председник већа: Молим Вас, она је већ одговорила на то питање. Ја сам питала, да ли су пуцали полицајци, ти који су дошли или војници, а она је рекла, да су пуцали само војници, колико се сећам и немојмо да се понављамо са питањима. Да ли можете да нам објасните, да ли сам у праву да сте се у вези тога већ изјаснили?

Сведок-оштећена Ђиле Гаши: Рекла сам да су пуцали само војници, то сам већ поновила.

Председник већа: Видећете у транскрипту, заиста стоји на почетку, када смо постављали питања. Изволите даље.

Адв. Милан Петровић: Када је Беким разговарао радио-везом или како год већ са неким и рекао да треба да вас убију, али сте ви ту чекали двадесетак минута, ко је стигао онда, ко је дошао онда?

Председник већа: Ја нисам сигурна да је она рекла да је Беким...

Адв. Милан Петровић: Па ево, ја ћу опет да Вам сада цитирам...“Касније је онај Беким говорио, хајде да их све убијемо, да не оставимо никога...”

Председник већа: А Ви мислите на овај записник, али данас није рекла да је то Беким, није била прецизна.

Адв. Милан Петровић: „Имао је радио, причао је са неким другима, чекали су на радио-вези, а онда је стигла друга група“, страна 8. при крају.

Председник већа: Како гласи питање, браниоче?

Адв. Милан Петровић: Када је Беким разговарао и рекао да треба да вас убију и онда сте чекали ту двадесет минута док је стигла друга група, ко је дошао ту, кога сте чекали, ко је стигао ту? Рекли сте да сте чекали неко наређење?

Сведок-оштећена Ђиле Гаши: Полиција.

Адв. Милан Петровић: Полиција.

Сведок-оштећена Ђиле Гаши: Рекла сам да су дошла двојица, тројица полицајаца.

Адв. Милан Петровић: Нисам чуо.

Сведок-оштећена Ђиле Гаши: Рекла је...

Председник већа: Само моменат да разјаснимо да не буде после поново питања. Дакле, дошла су та два полицајца, међу којима је и један био Беким, је ли тако?

Адв. Милан Петровић: Не, не.

Адв. Иван Митровски: Није такав одговор. Дошла су двојица, тројица.

Председник већа: Зато што тврди да су била само два полицајца.

Адв. Милан Петровић: Па, у реду је, судија.

Председник већа: Јесу била два полицајца која су вас ту опколила, која сте ту затекли или су дошли касније, ево то разјасните, то Вас и питају?

Преводацац Гани Морина: Рекла је да та два полицајца су стигли касније, па прикључили се тој групи.

Председник већа: Добро, осим те двојице полицајаца, да ли су касније још дошли неки полицајци?

Сведок-оштећена Ђиле Гаши: Не.

Председник већа: Добро.

Адв. Милан Петровић: У реду.

Председник већа: Добро, ево да питамо, колико сте укупно људи у плавим униформама видели тога дана?

Сведок-оштећена Ђиле Гаши: Рекла сам да у плавим униформама била су само та двојица полицајаца, сви остали су носили униформе зеленкасте.

Председник већа: Добро.

Адв. Милан Петровић: Да ли је Беким овај био ту са неком групом и да ли је он био по Вама вођа неке групе, Беким?

Председник већа: А што је то од значаја, браниоче, да ли можете да нам објасните?

Адв. Милан Петровић: Могу, судија, зато што ако, ја сам разумео да је сведок тврдила да је Беким такође био у некој војној униформи.

Председник већа: Да, он јесте био у полицијској, то нико не спори.

Адв. Милан Петровић: Зато ја питам, колико је људи било са Бекимом који су исто можда били у таквој униформи?

Председник већа: Па могао је Беким да буде и са војском, јер сами окривљени кажу да им је полицајац показивао терен, да ли се сећате? Мислим да је питање без значаја.

Адв. Милан Петровић: Да ли је он имао још неку групу или не, значи само то питам, да ли је он имао своју групу Беким?

Председник већа: Прво да питамо сведока, да ли је уопште познавала од раније Бекима?

Адв. Милан Петровић: Има у транскрипту да познаје.

Сведок-оштећена Ђиле Гаши: Не, није имао никакву групу, нити сам га ја познавала пре.

Председник већа: Добро, изволите даље.

Адв. Милан Петровић: У каквој униформи је био Беким, да ли се сећате можда?

Сведок-оштећена Ђиле Гаши: Војничку униформу је имао.

Председник већа: Рекла је већ да је имао војничку.

Адв. Милан Петровић: Да, али је...

Председник већа: Па добро, нећемо да предочавамо, суд ће то да цени, да ли ће да поверује исказу или не, али ако Ви сматрате да треба на сваку околност сваки сведок, да постоје неке разлике да предочавамо...

Адв. Милан Петровић: Судија, ја морам бити јако искрен према Вама. У овом истражном поступку и саслушању код тужиоца и у Приштини и свуда, овај сведок је све време говорио само о полицији. Поменуо је војску неколико пута.

Председник већа: Добро, то је Ваше, нећемо сада, молим Вас питања, немојте, молим Вас немојте Вашу оцену исказа.

Адв. Милан Петровић: Па Ви ме питате зашто то стално постављам питања и зашто тражим у детаље. Па зато што данас тврди да је то војска, а онда тврди полиција.

Председник већа: Седите.

Адв. Милан Петровић: Па не могу да седнем.

Председник већа: Одузимам Вам реч, јер се не повинујете наредбама председника већа. Не можете на главном претресу да цените исказ сведока. Можете да постављате питања, можете да тражите разјашњења одређених одговора, а не можете да дајете оцену ниједног исказа, јер то не чини ни друга, супротна страна, је ли тако?

Адв. Милан Петровић: Али, Ви сте ме питали да дам разјашњење због чега толико постављам и зашто тражим стално да се упоређује. Рекли сте, па добро, немојте сада за сваку реч да тражите шта је речено у истрази, шта је речено сада.

Председник већа: Па наравно.

Адв. Милан Петровић: Ја сам само објаснио због чега то...

Председник већа: Суштина испитивања није у томе. Изволите даље питања.

Адв. Милан Петровић: Због чега сам то хтео да питам.

Председник већа: Само молим Вас, ако имате још питања, да завршимо.

Адв. Милан Петровић: Имам, морам да питам још само два питања, три. Рекли сте овде да сте препознали другоокривљеног Рајка Козлину. Да ли можете да нам појасните, на основу чега сте овде сада тврдили да сте га препознали? Шта је то што Ви

можете са сигурношћу да тврдите, да је, да можете да кажете да се заиста ради о овом човеку овде? На основу чега тврдите да је то био он?

Сведок-оштећена Ђиле Гаши: На основу његовог изгледа.

Адв. Милан Петровић: Па ја прихватам да је на основу изгледа, али како је онда он изгледао, шта сте, у каквој је он униформи био, како је изгледао он онда? Шта је то што сте баш онако запамтили карактеристично на њему да би овде могли да кажете, сада да се окренете и да кажете, препознајем њега?

Сведок-оштећена Ђиле Гаши: Био је у војничкој униформи тада, нормално је изгледао, то сам приметила, био је мало слабији него сада, млађи, наравно.

Адв. Милан Петровић: Значи Ви кажете да сте, да је он носио униформу нормалну. Да ли можете да га опишете физички како је изгледао, колико је био висок, висок, крупан, мршав? Како је изгледао?

Сведок-оштећена Ђиле Гаши: Изгледао је слабије него што сада изгледа, дакле физички је био слабији.

Адв. Милан Петровић: Да ли можете само да издвојите нешто карактеристично, на основу чега сте запамтили баш тог човека који је овај нажалост, тамо водио акцију и пуцао и убио људе, шта је то што сте, што би Ви могли да издвојите и да, да је тај човек имао, да је изгледао, да је нешто карактеристично Вама запало за око што би могли да кажете сада, ево ја по томе тврдим да је овде овај окривљени тај човек? Да ли има или нема? Ако немате ништа, што би могли да кажете карактеристично, не бих Вас ја више мучио, али ако имате, реците нам, да нам помогнете, да заиста...

Сведок-оштећена Ђиле Гаши: Сећам се да је говорио стално са неким другима, али ја нисам разумела о чему они разговарају, тога се сећам. Друго не бих могла, не знам шта да кажем друго.

Адв. Милан Петровић: Значи, осим тога што је он говорио са неким, Ви не можете да нам кажете да постоји нешто баш типично, карактеристично што сте запамтили за овог човека, осим тога што тврдите да је говорио тамо са неким?

Сведок-оштећена Ђиле Гаши: Ја нисам имала никакве могућности да ја детаљно тада погледам људе како изгледају, нису биле ни прилике такве, нити сам ја могла, нити сам смела да погледам, па да бих могла сада да кажем, е јесте, било је то, то, то.

Адв. Милан Петровић: Хвала, ја немам више.

Председник већа: Немате више питања?

Адв. Милан Петровић: Не бих више.

Председник већа: Добро, да разјаснимо сада, ево као председник већа, ја сам дужна да Вам поставим питања, да разјаснимо оно што, оне чињенице које су одлучне,

а које су нејасне. Ви сте заиста током Вашег исказа доста помињали полицију и често сте питани у односу на то, ко је био, шта је био и као што Вам је сада све предочено, рекли сте, чак и када Вас је тужилац питао, кога сте видели, које сте униформе највише видели, Ви сте рекли – „највише сам видела полиције, а војску на почетку“. Због тога је дошло до нејасноће, јер адвокати су Вам постављали, браниоци окривљених су Вам постављали питања на те околности, понављали се, због чега ја нисам дозволила, што ја нисам дозволила. Ви сте заиста тада рекли, када је наишла друга група, да су то били полицајци, када сте описивали како су убијени мушкарци поред реке, Ви сте такође описивали, „шта то значи полиција, које су униформе носили, плаве униформе и касније, ту је био мој муж, његов брат и онда су њих зауставили тамо и нас жена што је било“ и даље описујете, тако да овде остаје нејасно, па нам Ви детаљно и након тога описујете, док сте били та три дана у подруму, питају Вас, Ви кажете: „Углавном смо виђали плаве униформе“. Сада нам објасните, да ли Ви можете поуздано да се изјасните или не можете, једноставно да одговорите на та питања, да ли сте у моменту када трчите кроз ове њиве видели ко на вас пуца, да ли војска, да ли полиција? Да ли можете да се изјасните у моменту када одвајају вас жене од мушкараца, ко то чини и ко касније убија те мушкарце? Ето, то су питања на која Ви треба да нам одговорите. Даље, у моменту када Ви кажете, видите овде другоокривљеног Козлина Рајка, са ким је он био, да ли је он био са војском или је био са полицијом? Ето детаљно, ако можете, Ви нам то објасните, а ако се тих чињеница не сећате, Ви реците да се тога не сећате. Да ли можете да одговорите детаљно и прецизно на ова питања и да те чињенице разјаснимо?

Сведок-оштећена Ђиле Гаши: Ја сам рекла на почетку, то су били војници.

Председник већа: Добро, на почетку када је почело све, гранатирање села.

Сведок-оштећена Ђиле Гаши: Да.

Председник већа: Добро.

Сведок-оштећена Ђиле Гаши: Касније опет дошли су неки војници који су ушли у двориште.

Председник већа: Добро.

Сведок-оштећена Ђиле Гаши: И они су пуцали.

Председник већа: Добро.

Сведок-оштећена Ђиле Гаши: Из тог дворишта. Онда се појавила једна друга група одозго и они су били војници, они су нас ухватили и ту сам приметила да они су говорили, имали су радио-везу и говорили су међусобно, контактирали и тада су стигли ови полицајци.

Председник већа: Добро. Да ли остајете при овим наводима да су била само два полицајца?

Сведок-оштећена Ђиле Гаши: Реч је о двојци полицајаца, али могуће да је било њих троје, више није било, двојица или тројица.

Председник већа: Добро. Да ли можете да нам дате неко логично објашњење, због чега сте раније тврдили да је било више полиције, због чега сте тврдили да је Беким разговарао радио-везом, „имали су радио, причали су са неким“. Добро, Ви сте рекли да су и остали имали, „а касније, онај је Беким говорио, „хајде да их све убијемо“. И још оно што бих Вас питала, пошто сте сами рекли, када сам Вас питала, да ли познајете окривљене и када сте, а што сам морала да Вас питам, да ли сте у сродству, да ли познајете, да бисмо одредили Вашу процесну улогу, Ви сте рекли да познајете, да сте видели тада другоокривљеног и према Вашем исказу, Ви сте га видели поред реке, је ли тако?

Сведок-оштећена Ђиле Гаши: Да.

Председник већа: Добро.

Сведок-оштећена Ђиле Гаши: Да, тако је.

Председник већа: Добро. Кажете, опколили су њих тридесеторо. Да ли сте мислили на то да је вас било, колико је вас било у групи, ту поред реке када су Вас опколили, да ли можете прецизније да нам то објасните?

Сведок-оштећена Ђиле Гаши: Па било је 25 особа.

Председник већа: Било је 25 особа. А колико је било тих који су вас опколили?

Сведок-оштећена Ђиле Гаши: Па било их је отприлике шесторица, седморица, њих који су нас опколили.

Председник већа: Добро. Кажите ми, кажете, „мој стриц“. Тоба дана убијени су људи у кући њеног стрица и наводите ко је по Вашем сазнању све убијен, што је видео њен стриц, који је увече око 7 сати то испричао. Како се зове тај Ваш стриц који Вам је то испричао?

Сведок-оштећена Ђиле Гаши: То је Бајрам Гаши, сада је покојни он.

Председник већа: Бајрам Гаши Вам је испричао о томе, је ли тако? Добро, Вама су у овом догађају лишени живота Ваша ћерка Бесарта Гаши. Колико је Бесарта имала година тада?

Сведок-оштећена Ђиле Гаши: Она је имала тада 13 година.

Председник већа: 13 година, Ваш супруг, је ли тако?

Сведок-оштећена Ђиле Гаши: Имао је 27 година тада.

Председник већа: Добро. Реците ми, рекли сте малопре да сте имали, колико, троје деце?

Сведок-оштећена Ђиле Гаши: Изјавила сам да сам имала четворо деце, сада имам троје.

Председник већа: Добро, док сте Ви бежали, кажите ми, шта је било са овом Вашом осталом децом, где су она била?

Сведок-оштећена Ђиле Гаши: Они су били заједно са нама и како смо бежали, ми уопште нисмо ни гледали сада ко се где налази, јер меци су већ, осетили смо како већ поред наше главе зује.

Председник већа: Добро. Ви сте остали при томе да су касније дошла само два полицајца. Ја морам да Вам предочим да сте Ви такође на овом записнику када сте питани, „после разговора, једног од полицајаца радио-везом, стигла је друга група, петоро, шесторо њих у полицијским униформама“. Такође сте рекли и да су они сви заједно, „њих једно осморо су пуцали у људе поред реке“. Сада, да ли можете Ви нама да објасните, због чега сте тада дали такву изјаву, да је осморо полицајаца са аутоматским пушкама пуцало и убило њих девет поред реке, а сада на главном претресу тврдите да су то урадили војници? Ето, ако можете да нам дато неко логично објашњење, а ако не, да ли сте имали боље сећање тада или имате сада? Да ли то значи да сте сада заборавили или сте се присетили како је заиста било? Који је разлог због чега сте ту изменили?

Сведок-оштећена Ђиле Гаши: Могу Вам рећи да се сада јако лепо сећам скоро свега, али тада ја нисам могла да тачно приметим све и да запамтим све, с обзиром на околности.

Председник већа: Па добро, али Ви сте се изјашњавали тада о ономе што сте видели. И Ви сте тада рекли да је било њих осморо полицајаца који су пуцали и убили девет мушкараца ту поред воде, на страни 14 овог записника о Вашем испитивању.

Сведок-оштећена Ђиле Гаши: Ја тада нисам изјавила да је било толико полицајаца, то ја нисам рекла.

Председник већа: Али, Ви сте потписали тај записник, без икаквих примедби, без ичега.

Сведок-оштећена Ђиле Гаши: Ја сам ове људе који су били убијени, нити сам смањила број, нити сам повећала; именима и презименима ја сам рекла ко је ту све био убијен.

Председник већа: Добро, тај Ваш исказ није у колизији са оним што сте тврдили на претресу. Једино је разлика у томе, ко је то извршио, да ли људи у плавим униформама или у војним униформама. Добро, уколико не можете да нам дате објашњење, не вреди инсистирати, упоредићемо Ваше исказе са исказима осталих сведока приликом оцене доказа. Оно што бих Вас још питала, посмртни остаци Ваших најближих да ли су пронађени, да ли су исти сахрањени, да ли је извршена њихова обдукција?

Сведок-оштећена Ђиле Гаши: Да, из моје уже породице, ми смо то пронашли и у Брезје, тамо близу Тропоје и тамо су откривени, неки су откривени, пронађени.

Председник већа: У месту званом Брезја?

Сведок-оштећена Ђиле Гаши: А неки су откривени у самом селу, ту.

Председник већа: За кога знате поуздано да је пронађен и да је сахрањен?

Сведок-оштећена Ђиле Гаши: Ја сам видела њих својим очима када су, када је извршена ексхумација.

Председник већа: Чија ексхумација, можете ли имена да нам наведете?

Сведок-оштећена Ђиле Гаши: Прво смо открили ове жене тамо у Тропоји, а онда након повратка, ове остале.

Председник већа: Да ли можете неко име да нам кажете, ко је, чији су посмртни остаци пронађени?

Сведок-оштећена Ђиле Гаши: Да, прво могу да кажем да је то моја ћерка, када су их сахранили, остала јој је једна нога ван, нису је... Е, онда на основу тога један чобанин открио је и остале лешеве.

Председник већа: Да ли је вршена њена обдукција пре него што је сахрањена?

Сведок-оштећена Ђиле Гаши: Да, извршена је обдукција.

Председник већа: Добро. Ви сте навели у претходном исказу да је пронађено и тело мужљевљеве сестре Ајмоне Гаши. Да ли је то тачно?

Сведок-оштећена Ђиле Гаши: Да.

Председник већа: Где је пронађено њено тело?

Сведок-оштећена Ђиле Гаши: Ајмоне Гаши, Рахиме Воци.

Председник већа: Добро. Ваш супруг, да ли су његови посмртни остаци?

Сведок-оштећена Ђиле Гаши: Једна Краснићи, да ли беше Бехаре Краснићи. Ово су биле жене које су откривене тамо.

Председник већа: Посмртни остаци Вашег супруга, да ли су пронађени?

Сведок-оштећена Ђиле Гаши: На самом селу ту где је био сахрањен, ту је и девер био.

Председник већа: Како се зове девер? Хамза Гаши?

Сведок-оштећена Ђиле Гаши: Хамзе Гаши.

Председник већа: Хамзе Гаши?

Сведок-оштећена Ђиле Гаши: Хамзе Гаши.

Председник већа: Да ли Вам је познато, од ових људи који су тога дана страдали, ко је све сахрањен ту у Вашем селу Трње или у неком другом селу у близини? То Вас питам, зато што немамо те доказе, ни обдукцију, ни...

Сведок-оштећена Ђиле Гаши: Сећам се, да, да, сећам се имена.

Председник већа: Да, ко је сахрањен у селу, да ли знате, а ко је страдао тога дана?

Сведок-оштећена Ђиле Гаши: Дакле Шабан Гаши је сахрањен у селу, Хамзи Гаши, Рефки, чијег се презимена се не сећам и један је био из Рам Дубраве, не сећам се његовог имена, он је био један младић. То су та лица, четири лица који су сахрањени ту у селу, где смо их открили.

Председник већа: Добро. А да ли Вам је познато да су још нека тела од ових лица која су тога дана настрадала пронађена и да су сахрањени?

Сведок-оштећена Ђиле Гаши: Да, сећам се, од стрица син који је убијен ту.

Председник већа: Како се зове?

Сведок-оштећена Ђиле Гаши: Вотим Гаши и Шемсија Гаши, од стрица, она је изгорела унутра у кући и Арбен Гаши, он је убијен тога дана, али његово тело је изгорело у кући. То су та лица о којима Ви питате.

Председник већа: Остали нису пронађени?

Сведок-оштећена Ђиле Гаши: Тачно је, остали су, воде се као нестала лица.

Председник већа: Добро. И још једно питање само бих Вас питала, пошто као и претходни сведоци, мислим да сте Ви помињали неке госте из Студенчана. Па можете ли мало детаљније да нам опишете који су то гости, јер доста људи из Студенчана је било у селу Трње, колико можемо закључити из досадашњих изјава. Када су дошли и зашто су ти људи дошли?

Сведок-оштећена Ђиле Гаши: На лица која су убијена или на сва лица која су ту?

Председник већа: Уопште, на сва лица која су се нашла ту у селу Трње, зашто су ти људи из Студенчана дошли у Трње?

Сведок-оштећена Ђиле Гаши: Они су дошли, јер нису могли више да опстану и да остану у својим кућама, они су раније дошли и сместили се, ја могу да кажем, још годину дана пре тога што се догодило.

Председник већа: А зашто су ту дошли код вас?

Сведок-оштећена Ђиле Гаши: Нису имали куће, њихове куће су запаљене годину дана раније и нису имали где више да се склоне и дошли су овамо доле код нас.

Председник већа: Добро. Реците ми, да ли су се водиле борбе ту у близини, да ли су постојале у близини формацијске војне јединице ОВК или УЧК?

Сведок-оштећена Ђиле Гаши: Могу да кажем да ту у околини или код нас, није постојала никаква друга војска, није било војске.

Председник већа: Само српска војска и полиција, је ли тако?

Сведок-оштећена Ђиле Гаши: Да.

Председник већа: Добро. Реците ми, Ви, питала сам Вас за имовинско-правни захтев. Да ли Ви истичете, да ли истичете захтев за остварење имовинско-правног захтева у овом поступку. Да ли се придружујете кривичном гоњењу окривљених који су оптужени у овом кривичном предмету?

Сведок-оштећена Ђиле Гаши: Док се не оконча целокупан судски поступак, односно процес судски и да се открију и они који су нестали, ја не бих могла сада да се одредим да ли ће они бити и колико ће бити кажњени и ко ће да тражи сада надокнаду. Ја мислим да би требали да сачекамо окончање овог судског процеса.

Председник већа: Добро, ја Вас само питам...

Сведок-оштећена Ђиле Гаши: И након тога да се одлучимо, одредимо.

Председник већа: Да ли они који су ово починили, треба да буду кажњени, да ли то сматрате? Тужилац их већ гони, значи тужилац заступа оптужбу. Да ли Ви сматрате да треба да буду кажњени?

Сведок-оштећена Ђиле Гаши: Сматрам да је то нормално да они одговарају кривично ако су учинили та кривична дела.

Председник већа: Добро. Ја немам више питања. Хтео је бранилац окривљеног још једно питање. Изволите, браниоче.

Адв. Милан Петровић: Судија, само једно. Да ли Ви сматрате да сви они који носе сивомаслинасте униформе да припадају војсци, а да они који имају плаве униформе да припадају полицији? Да ли сте тако Ви направили поделу када говорите о војсци и полицији?

Председник већа: Јесте, изјаснила се, према боји униформе.

Адв. Милан Петровић: Да, да ли сви које Ви сматрате да имају сивомаслинасте униформе да су припадници војске, а да они који имају плаве, да су припадници полиције? Да ли сте тако направили поделу када говорите о војсци и полицији?

Сведок-оштећена Ђиле Гаши: Нормално, ја сам ту поделу на полицајце и војнике, учинила на основу њихових униформи.

Председник већа: Добро, да ли имате још?

Адв. Милан Петровић: Имам само, судија, извињавам се, молим Вас, само због оних марама морам да питам. Да ли можете да нам кажете, све те људе које сте видели онда, да ли су неки имали, шта су имали на главама, да ли су имали шлемове, капе и да ли су неки имали мараме везане на глави или преко руке, овде да су имали неке мараме? Да ли сте то можда приметили?

Сведок-оштећена Ђиле Гаши: Да, тачно је то да су неки имали шлемове, неки су имали мараме око главе, везане, тачно је то.

Адв. Милан Петровић: Немам више питања, хвала.

Председник већа: Пуномоћник оштећених, да ли евентуално има, нисте се јавили, зато Вас нисам, нисам Вам ни дала реч, да ли имате евентуално неких питања?

Пун.оштећених адв. Никола Чукановић: Адвокат Никола Чукановић, пуномоћник оштећених. Госпођо Гаши, кажите ми, молим Вас, рекли сте да су поред реке убијени поред Вашег мужа, његовог брата и Мухамета Краснићија и да је убијен Рефки, чијег имена, тј.презимена не можете да се сетите. Да ли је тај Рефки из села Трње?

Сведок-оштећена Ђиле Гаши: Да.

Пун.оштећених адв. Никола Чукановић: Да ли знате где је његова кућа у селу Трње?

Сведок-оштећена Ђиле Гаши: Да, познато ми је.

Пун.оштећених адв. Никола Чукановић: Да ли је пронађен његов леш, да ли се зна где му је гроб?

Пун.оштећених адв. Никола Чукановић: Да.

Пун.оштећених адв. Никола Чукановић: Да ли је то на почетку села, на том гробљу где су и остали?

Сведок-оштећена Ђиле Гаши: Да, да, знам где је његово.

Пун.оштећених адв. Никола Чукановић: Да ли тамо има његово име и презиме на неком спомен обележју или шта већ постоји, ако постоји?

Сведок-оштећена Ђиле Гаши: Да, пише.

Адв. Милан Петровић: Немам више питања, хвала.

Председник већа: Добро. Ми Вам се захваљујемо што сте се одазвали позиву суда и сведочили на овом главном претресу, то је у интересу свих нас да утврдимо чињенично стање и да утврдимо кривце за овај злочин. Пошто смо, можете сести, пошто смо саслушали све сведоке, ми данашњи претрес завршавамо. Наставићемо саслушање осталих сведока за сутра, чије смо саслушање одредили, а то су, само да све

обавестим, само да видим, имате списак, значи Неџат Битићи, Хамиде Гаши, Шућерије Гаши, Милаим Гаши и Елизабета Краснићи.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Главни претрес **СЕ ОДЛАЖЕ**, а наставиће се:

28.10.2015. године у 9 и 30 часова у судници број 2,

што је присутнима саопштено уместо позива, саслушањем сведока оштећених Неџада Бетићи, Хамиде Гаши, Шућерије Гаши, Милаима Гаши и Елизабете Краснићи.

Довршено у 15 и 28 минута.

ЗАПИСНИЧАР

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА - СУДИЈА